

Publicatieblad van de Europese Unie

C 408

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

65e jaargang
24 oktober 2022

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2022/C 408/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2022/C 408/02	Zaak C-184/20: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Vilniaus apygardos administracinis teismas — Litouwen) — OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Prejudiciële verwijzing — Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 7, artikel 8, en artikel 52, lid 1 — Richtlijn 95/46/EG — Artikel 7, onder c) — Artikel 8, lid 1 — Verordening (EU) 2016/679 — Artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder c), en lid 3, tweede alinea — Artikel 9, lid 1 — Verwerking die noodzakelijk is om te voldoen aan een op de verwerkingsverantwoordelijke rustende wettelijke verplichting — Doelstelling van algemeen belang — Evenredigheid — Verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens — Nationale regeling op grond waarvan gegevens die zijn opgenomen in de opgaven van particuliere belangen van natuurlijke personen die werkzaam zijn in openbare dienst of van bestuurders van verenigingen of instellingen die overheidsmiddelen ontvangen, moeten worden gepubliceerd op het internet — Voorkoming van belangenconflicten en corruptie in de openbare sector)	2
2022/C 408/03	Gevoegde zaken C-273/20 en C-355/20: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Bundesrepublik Deutschland/SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20) (Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Immigratiebeleid — Recht op gezinshereniging — Richtlijn 2003/86/EG — Artikel 10, lid 3, onder a) — Artikel 16, lid 1, onder b) — Begrip “minderjarig kind” — Begrip “werkelijk gezinsleven” — Meerderjarige die verzoekt om gezinshereniging met een als vluchteling erkende minderjarige — Relevante datum voor de beoordeling of de betrokkene minderjarig is)	3

NL

Op grond van de bescherming van persoonsgegevens en/of vertrouwelijkheid kan bepaalde in deze uitgave verschenen informatie niet langer openbaar worden gemaakt. Derhalve is een nieuwe authentieke versie gepubliceerd.

2022/C 408/04	Zaak C-279/20: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Bundesrepublik Deutschland/XC (Prejudiciële verwijzing – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Immigratiebeleid – Recht op gezinshereniging – Richtlijn 2003/86/EG – Artikel 4, lid 1, eerste alinea, onder c) – Begrip “minderjarig kind” – Artikel 16, lid 1, onder b) – Begrip “werkelijk gezinsleven” – Kind dat verzoekt om gezinshereniging met zijn als vluchteling erkende vader – Relevante datum voor de beoordeling of de betrokkene minderjarig is)	4
2022/C 408/05	Zaak C-332/20: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Roma Multiservizi spa, Rekeep spa / Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Prejudiciële verwijzing – Overheidsopdrachten – Concessieovereenkomsten – Oprichting van een gemengde vennootschap – Gunning aan deze vennootschap van het beheer van een “geïntegreerde schooldienst” – Aanwijzing van de particuliere partner door middel van een aanbestedingsprocedure – Richtlijn 2014/23/EU – Artikel 38 – Richtlijn 2014/24/EU – Artikel 58 – Toepasselijkheid – Inhouse-criteria – Vereiste van een minimumdeelneming van de particuliere partner in het kapitaal van de gemengde vennootschap – Indirecte deelneming van de aanbestedende dienst in het kapitaal van de particuliere partner – Selectiecriteria)	5
2022/C 408/06	Zaak C-352/20: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kúria — Hongarije) — HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt./Magyar Nemzeti Bank [Prejudiciële verwijzing – Harmonisatie van de wetgevingen – Richtlijn 2009/65/EG – Instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) – Richtlijn 2011/61/EU – Alternatieve beleggingsfondsen – Beleid en praktijk inzake de beloning van bestuurders van een icbe-beheermaatschappij of een beheerder van alternatieve beleggingsfondsen – Dividend dat wordt uitgekeerd aan bepaalde leidinggevendende – Begrip “beloning” – Artikel 17, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Eigendomsrecht]	6
2022/C 408/07	Zaak C-391/20: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 7 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Latvijas Republikas Satversmes tiesa — Letland) — Procedure ingeleid door Boriss Cilevičs e.a. (Prejudiciële verwijzing – Artikel 49 VWEU – Vrijheid van vestiging – Beperking – Rechtaardiging – Inrichting van het onderwijsstelsel – Instellingen voor hoger onderwijs – Verplichting om onderwijsprogramma's aan te bieden in de officiële taal van de betrokken lidstaat – Artikel 4, lid 2, VEU – Nationale identiteit van een lidstaat – Bescherming en bevordering van de officiële taal van een lidstaat – Evenredigheidsbeginsel)	7
2022/C 408/08	Zaak C-411/20: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Bremen — Duitsland) — S / Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit (Prejudiciële verwijzing – Burgerschap van de Unie – Vrij verkeer van personen – Gelijke behandeling – Richtlijn 2004/38/EG – Artikel 24, leden 1 en 2 – Socialezekerheidsuitkeringen – Verordening (EG) nr. 883/2004 – Artikel 4 – Gezinsbijslagen – Uitsluiting van economisch niet actieve onderdanen van andere lidstaten tijdens de eerste drie maanden van hun verblijf in de gastlidstaat)	7
2022/C 408/09	Zaak C-501/20: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Barcelona — Spanje) — MPA/LCDNMT [Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid – Verordening (EG) nr. 2201/2003 – Artikelen 3, 6 tot en met 8 en 14 – Begrip “gewone verblijfplaats” – Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen en samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen – Verordening (EG) nr. 4/2009 – Artikelen 3 en 7 – Onderdanen van twee verschillende lidstaten die in een derde staat wonen als arbeidscontractant bij de delegatie van de Europese Unie in die derde staat – Vaststelling van de bevoegdheid – Forum necessitatis]	8
2022/C 408/10	Zaak C-588/20: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Hannover — Duitsland) — Landkreis Northeim/Daimler AG (Prejudiciële verwijzing – Mededinging – Kartels – Artikel 101 VWEU – Schadevorderingen wegens inbreuken op het mededingingsrecht van de Unie – Besluit van de Europese Commissie waarbij een inbreuk wordt vastgesteld – Schikkingsprocedure – Producten waarop de inbreuk betrekking heeft – Speciale vrachtwagens – Vuilniswagens)	9
2022/C 408/11	Zaak C-614/20: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tallinna Halduskohus — Estland) — AS Lux Express Estonia / Majandusja Kommunikatsiooniministeerium [Prejudiciële verwijzing – Verordening (EG) nr. 1370/2007 – Openbaar personenvervoer per spoor en over de weg – Bij algemene regels opgelegde verplichting om bepaalde categorieën passagiers gratis te vervoeren – Verplichting voor de bevoegde instantie om exploitanten een compensatie voor openbardienstverlening toe te kennen – Berekeningsmethode]	10

2022/C 408/12	Zaak C-624/20: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 7 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam — Nederland) — E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 2003/109/EG – Status van langdurig ingezetenen derdelanders – Werkingssfeer – Derdeler die beschikt over een verblijfsrecht op grond van artikel 20 VWEU – Artikel 3, lid 2, onder e) – Verblijf uitsluitend om redenen van tijdelijke aard – Autonoom Unierechtelijk begrip)	11
2022/C 408/13	Zaak C-659/20: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Nejvyšší správní soud — Tsjechië) — ET/Ministerstvo životního prostředí [Prejudiciële verwijzing – Bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer – Verordening (EG) nr. 338/97 – Artikel 8, lid 3, onder d) – Begrip “in gevangenschap geboren en gefokte specimens van diersoorten” – Verordening (EG) nr. 865/2006 – Artikel 1, punt 3 – Begrip “fokdierenbestand” – Artikel 54, punt 2 – Vorming van het fokdierenbestand – Controle van de afstamming]	12
2022/C 408/14	Zaak C-716/20: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal de Justiça — Portugal) — RTL Television GmbH / Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR — Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A. (Prejudiciële verwijzing – Auteursrecht en naburige rechten – Satellietomroep en doorgifte via de kabel – Richtlijn 93/83/EEG – Artikel 1, lid 3 – Begrip “doorgifte via de kabel” – Doorgifteaanbieder die niet de hoedanigheid van kabelmaatschappij heeft – Gelijktijdige, ongewijzigde en integrale doorgifte van televisie- of radioprogramma's die per satelliet worden uitgezonden en voor ontvangst door het publiek zijn bestemd, verricht door een hotelexploitant via een schotelantenne, een kabel en radio- of televisieontvangers – Geen)	13
2022/C 408/15	Zaak C-720/20: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Cottbus -Duitsland) — RO, wettelijk vertegenwoordigd / Bundesrepublik Deutschland (Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk asielbeleid – Criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming – Verordening (EU) nr. 604/2013 (Dublin III) – Verzoek om internationale bescherming ingediend door een minderjarige in de lidstaat waar hij is geboren – Ouders van deze minderjarige die eerder in een andere lidstaat de vluchtelingenstatus hebben verkregen – Artikel 3, lid 2 – Artikel 9 – Artikel 20, lid 3 – Richtlijn 2013/32/EU – Artikel 33, lid 2, onder a) – Ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming en verantwoordelijkheid voor de behandeling ervan)	14
2022/C 408/16	Zaak C-19/21: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem — Nederland) — I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Prejudiciële verwijzing – Verordening (EU) nr. 604/2013 – Criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming – Artikel 8, lid 2, en artikel 27, lid 1 – Niet-begeleide minderjarige met een familielid dat zich wettig in een andere lidstaat ophoudt – Afwijzing door die lidstaat van het verzoek tot overname van deze minderjarige – Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel van deze minderjarige of dit familielid tegen de afwijzing van het verzoek – Artikelen 7, 24 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Belang van het kind) . . .	15
2022/C 408/17	Gevoegde zaken C-80/21–C-82/21: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 8 september 2022 (verzoeken om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie — Polen) — E.K., S.K. / D.B.P. (C-80/21), en B.S., W.S. / M. (C-81/21), en B.S., Ł.S. / M. (C-82/21), (Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 93/13/EEG – Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten – Artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1 – Hypothecaire kredietovereenkomsten – Gevolgen van de vaststelling van het oneerlijke karakter van een beding – Verjaring – Doeltreffendheidsbeginsel)	15
2022/C 408/18	Zaak C-98/21: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Finanzamt R/W GmbH [Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 2, lid 1, artikel 9, lid 1, artikel 167 en artikel 168, onder a) – Aftrek van de voorbelasting – Begrip “belastingplichtige” – Holdingmaatschappij – Uitgaven in verband met een inbreng in natura van een vennoot in dochterondernemingen – Geen bijdrage in de algemene kosten – Activiteiten van dochterondernemingen die voor het merendeel zijn vrijgesteld van belasting]	17

2022/C 408/19	Zaak C-263/21: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo — Spanje) — Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)/Administración del Estado e.a. [Prejudiciële verwijzing – Auteursrecht en naburige rechten – Richtlijn 2001/29/EG – Artikel 5, lid 2, onder b) – Uitsluitend reproductierecht – Uitzondering – Kopieën voor privégebruik – Vergoeding – Vrijstelling ex ante – Vrijstellingscertificaat afgegeven door een privaatrechtelijke entiteit die onder uitsluitende zeggenschap staat van auteursrechtenorganisaties – Controlebevoegdheden van deze entiteit]	17
2022/C 408/20	Zaak C-267/21: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Înalta Curte de Casație și Justiție — Roemenië) — Uniqa Asigurări SA / Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestărilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 56 – Verzekeringsdiensten – Fiscaal aanknopingspunt – Diensten ter zake van de behandeling van schadegevallen verricht door derde ondernemingen in naam en voor rekening van een verzekeraar)	18
2022/C 408/21	Zaak C-294/21: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxemburg) — État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA / Navitours Sàrl [Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Zesde richtlijn (77/388/EEG) – Artikel 2, lid 1 – Werkingssfeer – Belastbare handelingen – Artikel 9, lid 2, onder b) – Plaats van vervoerdiensten – Toeristische rondvaarten over de Moezel – Rivier met de status van condominium]	19
2022/C 408/22	Zaak C-319/21: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte d'appello di Venezia — Italië) — Agecontrol SpA / ZR, Lidl Italia Srl [Prejudiciële verwijzing – Landbouw – Gemeenschappelijke ordening van de markten – Verordening (EG) nr. 1234/2007 – Verpakte verse groenten en fruit – Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 – Normcontrole – Vervoer naar een verkooppunt dat tot dezelfde onderneming behoort – Begeleidend document – Vermelding van het land van oorsprong]	20
2022/C 408/23	Zaak C-368/21: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — R.T. / Hauptzollamt Hamburg [Prejudiciële verwijzing – Douane-unie – Douanewetboek van de Unie – Verordening (EU) nr. 952/2013 – Plaats waar de douaneschuld ontstaat – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 30 – Artikel 60 – Artikel 71, lid 1 – Belastbaar feit en verschuldigdheid van de btw bij invoer – Plaats waar de belastingschuld ontstaat – Vaststelling dat een door de douanewetgeving van de Unie opgelegde verplichting niet is nageleefd – Bepaling van de plaats van invoer van de goederen – Vervoermiddel dat in een derde land is geregistreerd en in strijd met de douanewetgeving wordt binnengebracht in de Europese Unie]	20
2022/C 408/24	Zaak C-399/21: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Svea Hovrätt — Zweden) — IRnova AB / FLIR Systems AB (Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken – Verordening (EU) nr. 1215/2012 – Artikel 24, punt 4 – Exclusieve bevoegdheid – Bevoegdheid inzake de registratie of de geldigheid van octrooien – Toepassingsgebied – Octrooiaanvraag ingediend en octrooi verleend in een derde staat – Hoedanigheid van uitvinder – Rechthebbende van een uitvinding)	21
2022/C 408/25	Zaak C-422/21: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Ministero dell'Interno / TO (Prejudiciële verwijzing – Personen die om internationale bescherming verzoeken – Richtlijn 2013/33/EU – Artikel 20, leden 4 en 5 – Bijzonder gewelddadig gedrag – Recht van de lidstaten om de toepasselijke sancties vast te stellen – Draagwijdte – Intrekking van de materiële opvangvoorzieningen)	22
2022/C 408/26	Zaak C-507/21 P: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 8 september 2022 — Puma SE e.a. / Europese Commissie (Hogere voorziening – Dumping – Invoer van bepaald schoeisel met bovendeel van leder, van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Vietnam – Uitvoering van het arrest van het Hof in de gevoegde zaken C-659/13 en C-34/14 – Opnieuw instellen van een definitief antidumpingrecht – Bevoegdheid ratione temporis – Beginsel van non-discriminatie)	22

2022/C 408/27	Zaak C-188/22: Beschikking van het Hof (Tiende kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Opolu — Polen) — VP [Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Justitiële samenwerking in burgerlijke en handelszaken – Verordening (EG) nr. 1206/2001 – Bewijsverkrijging – Schriftelijke verklaring van een ingezetene van een andere lidstaat dan de lidstaat van het bevoegde gerecht – Mogelijkheid om de in het nationale recht vastgestelde methode van bewijsverkrijging toe te passen en niet die waarin deze verordening voorziet]	23
2022/C 408/28	Zaak C-205/22: Beschikking van het Hof van 8 juli 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Alba Iulia — Roemenië) — C.D.A./I.J., N.L. (Doorhaling)	23
2022/C 408/29	Zaak C-36/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 januari 2022 door Silvia González Sordo e.a. tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 november 2021 in zaak T-642/21, González Sordo e.a. / Commissie	24
2022/C 408/30	Zaak C-37/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 januari 2022 door GZ (*) e.a. tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 november 2021 in zaak T-687/21, GZ (*) e.a. / Europese Commissie	24
2022/C 408/31	Zaak C-38/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 18 januari 2022 door José Antonio Santos Cañibano e.a. tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 november 2021 in zaak T-649/21, Santos Cañibano e.a. / Commissie	25
2022/C 408/32	Zaak C-39/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 18 januari 2022 door Enol Velasco Granda e.a. tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 november 2021 in zaak T-658/21, Velasco Granda e.a. / Commissie	25
2022/C 408/33	Zaak C-40/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 18 januari 2022 door Ramón Baidés Fernández e.a. tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 november 2021 in zaak T-659/21, Baidés Fernández e.a. / Commissie	25
2022/C 408/34	Zaak C-195/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 4 maart 2022 door de Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 27 januari 2022 in zaak T-736/21, PTTAZ / Commissie	26
2022/C 408/35	Zaak C-400/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Berlin (Duitsland) op 16 juni 2022 — VT en UR / Conny GmbH	26
2022/C 408/36	Zaak C-427/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Varhoven kasatsionen sad (Bulgarije) op 28 juni 2022 — Strafzaak tegen BG	27
2022/C 408/37	Zaak C-430/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 28 juni 2022 — Strafzaak tegen VB	27
2022/C 408/38	Zaak C-432/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 28 juni 2022 — Strafzaak tegen PT, SD	28
2022/C 408/39	Zaak C-438/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofiyski rayonon sad (Bulgarije) op 4 juli 2022 — “Em akaunt BG” EOOD / Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo “Armeets” AD	28
2022/C 408/40	Zaak C-441/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 5 juli 2022 — Zamestnik-ministar na regionalno razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa “Regioni v rastezh” 2014-2020 / Obshtina Razgrad	30
2022/C 408/41	Zaak C-443/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 5 juli 2022 — Zamestnik-ministar na regionalno razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa “INTERREG V-A Rumania — Bulgaria 2014-2020” / Obshtina Balchik	31
2022/C 408/42	Zaak C-450/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo (Spanje) op 6 juli 2022 — Caixabank SA e.a. / ADICAE e.a.	32

2022/C 408/43	Zaak C-468/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 13 juli 2022 — Strafzaak tegen VB	33
2022/C 408/44	Zaak C-534/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 10 augustus 2022 door Roberto Aquino tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 1 juni 2022 in zaak T-253/21, Aquino / Parlement	33
2022/C 408/45	Zaak C-546/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 16 augustus 2022 — GF / Schauinsland-Reisen GmbH	34
2022/C 408/46	Zaak C-265/21: Beschikking van de president van de Tweede kamer van het Hof van 21 juli 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Bruxelles — België) — AB, AB-CD / Z EF	35
2022/C 408/47	Zaak C-481/21: Beschikking van de president van het Hof van 9 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Wiesbaden — Duitsland) — TX / Bundesrepublik Deutschland	35
Gerecht		
2022/C 408/48	Zaak T-483/22: Beroep ingesteld op 4 augustus 2022 — Genzyme Europe / Commissie	36
2022/C 408/49	Zaak T-507/22: Beroep ingesteld op 19 augustus 2022 — Schrom Farms / Commissie	37
2022/C 408/50	Zaak T-536/22: Beroep ingesteld op 31 augustus 2022 — PAN Europe / Commissie	38
2022/C 408/51	Zaak T-541/22: Beroep ingesteld op 2 september 2022 — Sanity Group / EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group)	38
2022/C 408/52	Zaak T-542/22: Beroep ingesteld op 4 september 2022 — Martin Rodrigo / EUIPO — Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)	39
2022/C 408/53	Zaak T-543/22: Beroep ingesteld op 5 september 2022 — Laboratorios Ern/EUIPO — BRM Extremities (BIOPLAN)	40
2022/C 408/54	Zaak T-549/22: Beroep ingesteld op 6 september 2022 — Prolactal/ EUIPO — Prolactea (PROLACTAL)	40
2022/C 408/55	Zaak T-552/22: Beroep ingesteld op 7 september 2022 — mataharispaclub/EUIPO — Rouha (SpaClubMatahari)	41
2022/C 408/56	Zaak T-555/22: Beroep ingesteld op 9 september 2022 — Franse Republiek / Commissie	42
2022/C 408/57	Zaak T-565/22: Beroep ingesteld op 13 september 2022 — HF / Europees Parlement	43
2022/C 408/58	Zaak T-474/21: Beschikking van het Gerecht van 8 september 2022 — Schenk Italia/EUIPO — Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)	43
2022/C 408/59	Zaak T-608/21: Beschikking van het Gerecht van 8 september 2022 — Automobiles Citroën/EUIPO — Polestar (Weergave van twee omgekeerde chevrons)	44
2022/C 408/60	Zaak T-625/21: Beschikking van het Gerecht van 8 september 2022 — Automobiles Citroën/EUIPO — Polestar (Weergave van twee omgekeerde chevrons)	44

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2022/C 408/01)

Laatste publicatie

PB C 398 van 17.10.2022

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 389 van 10.10.2022

PB C 380 van 3.10.2022

PB C 368 van 26.9.2022

PB C 359 van 19.9.2022

PB C 340 van 5.9.2022

PB C 326 van 29.8.2022

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Vilniaus apygardos administracinis teismas — Litouwen) — OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Zaak C-184/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikel 7, artikel 8, en artikel 52, lid 1 – Richtlijn 95/46/EG – Artikel 7, onder c) – Artikel 8, lid 1 – Verordening (EU) 2016/679 – Artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder c), en lid 3, tweede alinea – Artikel 9, lid 1 – Verwerking die noodzakelijk is om te voldoen aan een op de verwerkingsverantwoordelijke rustende wettelijke verplichting – Doelstelling van algemeen belang – Evenredigheid – Verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens – Nationale regeling op grond waarvan gegevens die zijn opgenomen in de opgaven van particuliere belangen van natuurlijke personen die werkzaam zijn in openbare dienst of van bestuurders van verenigingen of instellingen die overheidsmiddelen ontvangen, moeten worden gepubliceerd op het internet – Voorkoming van belangenconflicten en corruptie in de openbare sector)

(2022/C 408/02)

Proceestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: OT

Verwerende partij: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

In tegenwoordigheid van: Fondas “Nevyriausybinių organizacijų informacijos ir paramos centras”

Dictum

- 1) Artikel 7, onder c), van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, alsook artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder c), en lid 3, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), gelezen in het licht van artikel 7, artikel 8 en artikel 52, lid 1 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale wettelijke regeling die voorziet in de online publicatie van de opgave van particuliere belangen die moet worden ingediend door iedere directeur van een instelling die overheidsmiddelen ontvangt, met name voor zover deze publicatie betrekking heeft op nominatieve gegevens over zijn echtgenoot, samenwonende partner of partner en over de naasten of kennissen van de opgaveplichtige die aanleiding kunnen geven tot een belangenconflict, dan wel op elke in de laatste twaalf kalendermaanden gesloten transactie waarvan de waarde meer dan 3 000 EUR bedraagt.

- 2) Artikel 8, lid 1, van richtlijn 95/46 en artikel 9, lid 1, van verordening 2016/679 moeten aldus worden uitgelegd dat de publicatie van persoonsgegevens die indirect de seksuele gerichtheid van een natuurlijke persoon kunnen onthullen, op de website van de overheidsinstantie die belast is met het verzamelen van de opgaven van particuliere belangen en het uitoefenen van controle op de inhoud daarvan, een verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van die bepalingen vormt.

(¹) PB C 255 van 3.8.2020.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Bundesrepublik Deutschland/SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

(Gevoegde zaken C-273/20 en C-355/20) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Immigratiebeleid – Recht op gezinshereniging – Richtlijn 2003/86/EG – Artikel 10, lid 3, onder a) – Artikel 16, lid 1, onder b) – Begrip “minderjarig kind” – Begrip “werkelijk gezinsleven” – Meerderjarige die verzoekt om gezinshereniging met een als vluchteling erkende minderjarige – Relevante datum voor de beoordeling of de betrokkene minderjarig is)

(2022/C 408/03)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bundesrepublik Deutschland

Verwerende partijen: SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

In tegenwoordigheid van: Stadt Darmstadt (C-273/20), Stadt Chemnitz (C-355/20)

Dictum

- 1) Artikel 16, lid 1, onder a), van richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging moet aldus worden uitgelegd dat in geval van gezinshereniging van ouders met een niet-begeleide minderjarige vluchteling op grond van artikel 10, lid 3, onder a), juncto artikel 2, onder f), van deze richtlijn, het voortduren van diens minderjarigheid tot de datum van het besluit op het door de ouders van de gezinshereniger ingediende verzoek tot toegang en verblijf met het oog op gezinshereniging, geen “voorwaarde” in de zin van dat artikel 16, lid 1, onder a), vormt waarvan de niet-naleving rechtvaardigt dat lidstaten een dergelijk verzoek afwijzen. Voorts moeten deze bepalingen, gelezen in het licht van artikel 13, lid 2, van voornoemde richtlijn, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan in een dergelijk geval het verblijfsrecht van de betrokken ouders eindigt zodra het kind meerderjarig wordt.
- 2) Artikel 16, lid 1, onder b), van richtlijn 2003/86 moet aldus worden uitgelegd dat, om in het geval van gezinshereniging van een ouder met een als vluchteling erkend minderjarig kind te kunnen spreken van een werkelijk gezinsleven in de zin van deze bepaling wanneer dit kind meerderjarig is geworden vóór het besluit op het door die ouder ingediende verzoek tot toegang en verblijf met het oog op gezinshereniging, bloedverwantschap van de eerste graad in rechtstreekse opgaande lijn op zich niet volstaat. Het is echter niet noodzakelijk dat het gezinsherenigende kind en de betrokken ouder, wil die ouder in aanmerking komen voor gezinshereniging, deel uitmaken van hetzelfde huishouden of onder hetzelfde dak leven. Incidentele bezoeken, voor zover mogelijk, en regelmatige contacten van welke aard dan ook,

kunnen volstaan om aan te nemen dat deze personen persoonlijke en affectieve betrekkingen aan het herstellen zijn en om aan te tonen dat er sprake is van een werkelijk gezinsleven. Voorts kan evenmin worden verlangd dat het gezinsherenigende kind en zijn ouder elkaar financieel ondersteunen.

⁽¹⁾ PB C 378 van 9.11.2020
PB C 348 van 19.10.2020.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Bundesrepublik Deutschland/XC

(Zaak C-279/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Immigratiebeleid – Recht op gezinshereniging – Richtlijn 2003/86/EG – Artikel 4, lid 1, eerste alinea, onder c) – Begrip “minderjarig kind” – Artikel 16, lid 1, onder b) – Begrip “werkelijk gezinsleven” – Kind dat verzoekt om gezinshereniging met zijn als vluchteling erkende vader – Relevante datum voor de beoordeling of de betrokkene minderjarig is)

(2022/C 408/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bundesrepublik Deutschland

Verwerende partij: XC

In tegenwoordigheid van: Landkreis Cloppenburg

Dictum

- 1) Artikel 4, lid 1, eerste alinea, onder c), van richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging moet aldus worden uitgelegd dat de datum die als uitgangspunt moet worden genomen om te bepalen of het kind van een gezinshereniger die de vluchtelingenstatus heeft verkregen, een minderjarig kind in de zin van die bepaling is, in een situatie waarin dit kind meerderjarig is geworden vóór de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de gezinsherenigende ouder en vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging, de datum is waarop de gezinsherenigende ouder een asielaanvraag heeft ingediend met het oog op het verkrijgen van de vluchtelingenstatus, mits binnen drie maanden na de erkenning van de vluchtelingenstatus van de gezinsherenigende ouder een verzoek tot gezinshereniging is ingediend.
- 2) Artikel 16, lid 1, onder b), van richtlijn 2003/86 moet aldus worden uitgelegd dat, om in het geval van gezinshereniging van een minderjarig kind met een als vluchteling erkende ouder te kunnen spreken van een werkelijk gezinsleven in de zin van deze bepaling wanneer dit kind meerderjarig is geworden vóór de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de gezinsherenigende ouder en vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging, de juridische band tussen ouder en kind op zich niet volstaat. Het is echter niet noodzakelijk dat de gezinsherenigende ouder en het betrokken kind, wil dat kind in aanmerking komen voor gezinshereniging, deel uitmaken van hetzelfde huishouden of onder hetzelfde dak leven. Incidentele bezoeken, voor zover mogelijk, en regelmatige contacten van welke aard dan ook, kunnen volstaan om aan te nemen dat deze personen persoonlijke en affectieve betrekkingen aan het herstellen zijn en om aan te tonen dat er sprake is van een werkelijk gezinsleven. Voorts kan evenmin worden verlangd dat de gezinsherenigende ouder en zijn kind elkaar financieel ondersteunen.

⁽¹⁾ PB C 378 van 9.11.2020.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Roma Multiservizi spa, Rekeep spa / Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Zaak C-332/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Overheidsopdrachten – Concessieovereenkomsten – Oprichting van een gemengde vennootschap – Gunning aan deze vennootschap van het beheer van een “geïntegreerde schooldienst” – Aanwijzing van de particuliere partner door middel van een aanbestedingsprocedure – Richtlijn 2014/23/EU – Artikel 38 – Richtlijn 2014/24/EU – Artikel 58 – Toepasselijkheid – Inhouse-criteria – Vereiste van een minimumdeelneming van de particuliere partner in het kapitaal van de gemengde vennootschap – Indirecte deelneming van de aanbestedende dienst in het kapitaal van de particuliere partner – Selectiecriteria)

(2022/C 408/05)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Verwerende partijen: Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

In tegenwoordigheid van: Consorzio Nazionale Servizi Soc. coop. (CNS)

Dictum

- 1) Artikel 58 van richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG, zoals gewijzigd bij gedelegeerde verordening (EU) 2017/2365 van de Commissie van 18 december 2017, moet aldus worden uitgelegd dat een aanbestedende dienst een ondernemer kan uitsluiten van de procedure die ertoe strekt, ten eerste, een gemengde vennootschap op te richten en, ten tweede, deze vennootschap een overheidsopdracht voor diensten te gunnen wanneer die uitsluiting wordt gerechtvaardigd door het feit dat, vanwege de indirecte deelneming van de aanbestedende dienst in het kapitaal van die ondernemer, de maximumdeelname van die dienst in het kapitaal van die vennootschap, zoals vastgelegd in de aanbestedingsdocumenten, in de praktijk zou worden overschreden indien diezelfde aanbestedende dienst die ondernemer zou kiezen als zijn partner, voor zover de overschrijding ertoe leidt dat het door die dienst gedragen economisch risico vergroot.
- 2) Artikel 38 van richtlijn 2014/23/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van concessieovereenkomsten, zoals gewijzigd bij gedelegeerde verordening (EU) 2017/2366 van de Commissie van 18 december 2017, moet aldus worden uitgelegd dat een aanbestedende dienst een ondernemer kan uitsluiten van de procedure die ertoe strekt, ten eerste, een gemengde vennootschap op te richten en, ten tweede, deze vennootschap een concessieovereenkomst voor diensten te gunnen wanneer die uitsluiting wordt gerechtvaardigd door het feit dat, vanwege de indirecte deelneming van de aanbestedende dienst in het kapitaal van die ondernemer, de maximumdeelname van die dienst in het kapitaal van die vennootschap, zoals vastgelegd in de aanbestedingsdocumenten, in de praktijk zou worden overschreden indien diezelfde aanbestedende dienst die ondernemer zou kiezen als zijn partner, voor zover de overschrijding ertoe leidt dat het door die dienst gedragen economisch risico vergroot.

⁽¹⁾ PB C 329 van 5.10.2020.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kúria — Hongarije) — HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt./Magyar Nemzeti Bank

(Zaak C-352/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Harmonisatie van de wetgevingen – Richtlijn 2009/65/EG – Instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) – Richtlijn 2011/61/EU – Alternatieve beleggingsfondsen – Beleid en praktijk inzake de beloning van bestuurders van een icbe-beheermaatschappij of een beheerder van alternatieve beleggingsfondsen – Dividend dat wordt uitgekeerd aan bepaalde leidinggevenden – Begrip “beloning” – Artikel 17, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Eigendomsrecht]

(2022/C 408/06)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Kúria

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt.

Verwerende partij: Magyar Nemzeti Bank

Dictum

De artikelen 14 tot en met 14 ter van richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's), zoals gewijzigd bij richtlijn 2014/91/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014, artikel 13, lid 1, van richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de verordeningen (EG) nr. 1060/2009 en (EU) nr. 1095/2010, en de punten 1 en 2 van bijlage II daarbij,

moeten aldus worden uitgelegd dat:

de bepalingen over beloningsbeleid en beloningspraktijk van toepassing zijn op dividenden die een vennootschap waarvan de normale werkzaamheden bestaan in het beheren van instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) en alternatieve beleggingsinstellingen (abi's), direct of indirect uitkeert aan sommige van haar werknemers — die de functie van algemeen directeur, directeur beleggingen of portfoliobeheerder bekleden — op grond van hun eigendomsrecht op de aandelen van deze vennootschap, wanneer het beleid voor de uitkering van deze dividenden deze werknemers kan aanzetten tot het nemen van risico's die de belangen van de door deze vennootschap beheerde icbe's of abi's en van de beleggers daarin aantasten, en aldus het ontwijken van de uit deze bepalingen voortvloeiende voorschriften faciliteert.

⁽¹⁾ PB C 423 van 7.12.2020.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 7 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Latvijas Republikas Satversmes tiesa — Letland) — Procedure ingeleid door Boriss Cilevičs e.a.

(Zaak C-391/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Artikel 49 VWEU – Vrijheid van vestiging – Beperking – Rechtvaardiging – Inrichting van het onderwijsstelsel – Instellingen voor hoger onderwijs – Verplichting om onderwijsprogramma's aan te bieden in de officiële taal van de betrokken lidstaat – Artikel 4, lid 2, VEU – Nationale identiteit van een lidstaat – Bescherming en bevordering van de officiële taal van een lidstaat – Evenredigheidsbeginsel)

(2022/C 408/07)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Latvijas Republikas Satversmes tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

in tegenwoordigheid van: Latvijas Republikas Saeima

Dictum

Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een regeling van een lidstaat op grond waarvan hogeronderwijsinstellingen in beginsel verplicht zijn om het onderwijs uitsluitend in de officiële taal van die lidstaat aan te bieden, voor zover een dergelijke regeling is gerechtvaardigd op grond van redenen die verband houden met de bescherming van de nationale identiteit van deze lidstaat, dat wil zeggen voor zover deze regeling noodzakelijk is voor en evenredig is aan de bescherming van het rechtmatig nagestreefde doel.

⁽¹⁾ PB C 359 van 26.10.2020.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Bremen — Duitsland) — S / Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

(Zaak C-411/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Burgerschap van de Unie – Vrij verkeer van personen – Gelijke behandeling – Richtlijn 2004/38/EG – Artikel 24, leden 1 en 2 – Socialezekerheidsuitkeringen – Verordening (EG) nr. 883/2004 – Artikel 4 – Gezinsbijslagen – Uitsluiting van economisch niet actieve onderdanen van andere lidstaten tijdens de eerste drie maanden van hun verblijf in de gastlidstaat)

(2022/C 408/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Bremen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: S

Verwerende partij: Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Dictum

Artikel 4 van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, moet aldus worden uitgelegd dat dit artikel in de weg staat aan een regeling van een lidstaat op grond waarvan een Unieburger die onderdaan is van een andere lidstaat, zijn gewone verblijfplaats op het grondgebied van de eerste lidstaat heeft gevestigd en economisch niet actief is aangezien hij daar geen betaalde werkzaamheden verricht, gedurende de eerste drie maanden van zijn verblijf in deze lidstaat geen “gezinsbijslagen” ontvangt in de zin van artikel 3, lid 1, onder j), van deze verordening, gelezen in samenhang met artikel 1, onder z), van deze verordening, terwijl een economisch niet actieve onderdaan van deze lidstaat die op grond van het Unierecht gebruik heeft gemaakt van zijn recht om op het grondgebied van een andere lidstaat te reizen en verblijven, ook tijdens de eerste drie maanden na zijn terugkeer in die lidstaat een dergelijke gezinsbijslag ontvangt.

Artikel 24, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG, moet aldus worden uitgelegd dat deze bepaling niet op een dergelijke regeling van toepassing is.

(¹) PB C 423 van 7.12.2020.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Barcelona — Spanje) — MPA/LCDNMT

(Zaak C-501/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid – Verordening (EG) nr. 2201/2003 – Artikelen 3, 6 tot en met 8 en 14 – Begrip “gewone verblijfplaats” – Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen en samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen – Verordening (EG) nr. 4/2009 – Artikelen 3 en 7 – Onderdanen van twee verschillende lidstaten die in een derde staat wonen als arbeidscontractant bij de delegatie van de Europese Unie in die derde staat – Vaststelling van de bevoegdheid – Forum necessitatis]

(2022/C 408/09)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: MPA

Verwerende partij: LCDNMT

Dictum

1) Artikel 3, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, en artikel 3, onder a) en b), van verordening (EG) nr. 4/2009 van de Raad van 18 december 2008 betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen moeten aldus worden uitgelegd dat voor de vaststelling van de gewone verblijfplaats in de zin van die bepalingen, het feit dat de betrokken echtgenoten de hoedanigheid hebben van arbeidscontractanten van de Europese Unie die zijn tewerkgesteld bij een delegatie van de Unie in een derde staat waar zij beweerdelijk de diplomatieke status genieten, geen beslissende factor kan vormen.

- 2) Artikel 8, lid 1, van verordening nr. 2201/2003 moet aldus worden uitgelegd dat voor de vaststelling van de gewone verblijfplaats van een kind de nationaliteit van de moeder en haar verblijfplaats vóór het huwelijk in de lidstaat van het gerecht waarbij een verzoek inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid aanhangig is gemaakt, geen relevante aanknopingspunten zijn, terwijl de omstandigheid dat haar minderjarige kinderen in die lidstaat geboren zijn en de nationaliteit van die lidstaat bezitten, ontoereikend is.
- 3) Ingeval geen enkel gerecht van een lidstaat krachtens de artikelen 3 tot en met 5 van verordening nr. 2201/2003 bevoegd is om uitspraak te doen over een verzoek tot ontbinding van de huwelijksband, moet artikel 7 van deze verordening, gelezen in samenhang met artikel 6 ervan, aldus worden uitgelegd dat het feit dat de verweerder in het hoofdgeding onderdaan is van een andere lidstaat dan die van het aangezochte gerecht, belet dat de in artikel 7 van die verordening vastgelegde bepalingen betreffende residuele bevoegdheid worden toegepast om de bevoegdheid van dit gerecht vast te stellen, zonder dat dit evenwel eraan in de weg staat dat de gerechten van de lidstaat waarvan hij onderdaan is, krachtens de nationale bevoegdheidsregels van die lidstaat bevoegd zijn om kennis te nemen van een dergelijk verzoek.

Ingeval geen enkel gerecht van een lidstaat krachtens de artikelen 8 tot en met 13 van verordening nr. 2201/2003 bevoegd is om uitspraak te doen over een verzoek betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid, moet artikel 14 van deze verordening aldus worden uitgelegd dat het feit dat de verweerder in het hoofdgeding onderdaan is van een andere lidstaat dan die van het aangezochte gerecht, niet belet dat de in artikel 14 van die verordening vastgelegde bepalingen betreffende de residuele bevoegdheid worden toegepast.

- 4) Artikel 7 van verordening nr. 4/2009 moet aldus worden uitgelegd dat
- wanneer de gewone verblijfplaats van alle partijen bij het geschil over onderhoudsverplichtingen niet in een lidstaat is gelegen, de bevoegdheid die in uitzonderingsgevallen is gebaseerd op het in artikel 7 van verordening nr. 4/2009 bedoelde forum necessitatis kan worden vastgesteld indien geen enkel gerecht van een lidstaat bevoegd is op grond van de artikelen 3 tot en met 6 van die verordening, indien in de derde staat waarmee het geschil nauw verbonden is redelijkerwijs geen procedure aanhangig kan worden gemaakt of kan worden gevoerd, of indien een procedure daar onmogelijk blijkt, en indien dit geschil voldoende nauw verbonden is met de lidstaat waar de zaak aanhangig wordt gemaakt;
 - om er in uitzonderingsgevallen van uit te gaan dat in een derde staat redelijkerwijs geen procedure aanhangig kan worden gemaakt of kan worden gevoerd, na uitvoerig onderzoek van de in elk concreet geval aangevoerde gegevens moet blijken dat de toegang tot de rechter in die derde staat rechtens of feitelijk wordt belemmerd, meer bepaald door de toepassing van procedurevoorwaarden die discriminerend zijn of indruisen tegen de fundamentele waarborgen van een eerlijk proces, zonder dat van de partij die zich op artikel 7 beroept, wordt verlangd dat zij aantoonst dat zij vruchteloos bij de gerechten van dezelfde derde staat een dergelijke procedure aanhangig heeft gemaakt of heeft getracht die aanhangig te maken, en
 - om te oordelen dat een geschil voldoende nauw verbonden is met de lidstaat van het gerecht waar de zaak aanhangig is gemaakt, kan worden uitgegaan van de nationaliteit van een van de partijen.

(¹) PB C 423 van 7.12.2020.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Hannover — Duitsland) — Landkreis Northeim/Daimler AG

(Zaak C-588/20) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Mededinging – Kartels – Artikel 101 VWEU – Schadevorderingen wegens inbreuken op het mededingingsrecht van de Unie – Besluit van de Europese Commissie waarbij een inbreuk wordt vastgesteld – Schikkingsprocedure – Producten waarop de inbreuk betrekking heeft – Speciale vrachtwagens – Vuilniswagens)

(2022/C 408/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Hannover

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Landkreis Northeim

Verwerende partij: Daimler AG

In tegenwoordigheid van: Iveco Magirus AG, Traton SE, handelend als rechtsoptvolgster van MAN SE, MAN Truck & Bus en MAN Truck & Bus Deutschland GmbH, Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Dictum

Besluit C(2016) 4673 final van de Europese Commissie van 19 juli 2016 inzake een procedure op grond van artikel 101 [VWEU] en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (Zaak AT.39824 — Vrachtwagens) moet aldus worden uitgelegd dat speciale vrachtwagens, vuilniswagens daaronder begrepen, behoren tot de producten waarop het in dat besluit vastgestelde kartel betrekking had.

(¹) PB C 53 van 15.2.2021.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tallinna Halduskohus — Estland) — AS Lux Express Estonia / Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Zaak C-614/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Verordening (EG) nr. 1370/2007 – Openbaar personenvervoer per spoor en over de weg – Bij algemene regels opgelegde verplichting om bepaalde categorieën passagiers gratis te vervoeren – Verplichting voor de bevoegde instantie om exploitanten een compensatie voor openbardienstverlening toe te kennen – Berekeningsmethode]

(2022/C 408/11)

Procestaal: Ests

Verwijzende rechter

Tallinna Halduskohus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AS Lux Express Estonia

Verwerende partij: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Dictum

1) Artikel 2, onder e), van verordening (EG) nr. 1370/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende het openbaar personenvervoer per spoor en over de weg en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 1191/69 van de Raad en verordening (EEG) nr. 1107/70 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2016/2338 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016,

moet aldus worden uitgelegd dat:

het begrip “openbardienstverplichting” in die bepaling ook ziet op de in een nationale wettelijke regeling opgenomen verplichting voor ondernemingen die op het grondgebied van de betrokken lidstaat geregeld openbaar vervoer over de weg en per spoor aanbieden om bepaalde categorieën passagiers — met name kinderen die nog niet leerplichtig zijn en bepaalde categorieën personen met een handicap — gratis te vervoeren zonder daarvoor een overheidscompensatie te ontvangen.

2) Artikel 3, lid 2, en artikel 4, lid 1, onder b), i), van verordening nr. 1370/2007, zoals gewijzigd bij verordening 2016/2338,

moeten aldus worden uitgelegd dat:

de bevoegde instanties verplicht zijn om aan ondernemingen die op het grondgebied van de betrokken lidstaat geregeld openbaar vervoer over de weg en per spoor aanbieden, een compensatie te verlenen voor het netto-financiële effect — positief of negatief — op de kosten en opbrengsten voor de naleving van een bij algemene regel vastgestelde verplichting voor die ondernemingen om bepaalde categorieën passagiers, met name kinderen die nog niet leerplichtig zijn en bepaalde categorieën personen met een handicap, gratis te vervoeren.

3) Artikel 3, lid 2, van en punt 2 van de bijlage bij verordening nr. 1370/2007, zoals gewijzigd bij verordening 2016/2338,

moeten aldus worden uitgelegd dat:

compensaties voor het netto-financiële effect — positief of negatief — op de kosten en opbrengsten voor de naleving van de in algemene regels vastgestelde tariefverplichtingen waarbij maximumtarieven worden vastgesteld voor bepaalde categorieën passagiers, op grond van de in de artikelen 4 en 6 en in de bijlage opgenomen beginselen op een zodanige wijze moeten worden toegekend dat overcompensatie wordt voorkomen. Een compensatie mag niet hoger zijn dan het netto-financiële effect van de som van de positieve of negatieve effecten van de nakoming van de openbaredienstverplichting op de kosten en ontvangsten van een exploitant van openbare diensten, welke effecten worden beoordeeld door de situatie waarin de openbaredienstverplichting wordt vervuld te vergelijken met de situatie die zich zou hebben voorgedaan wanneer die verplichting niet zou zijn vervuld.

⁽¹⁾ PB C 35 van 1.2.2021.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 7 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam — Nederland) — E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zaak C-624/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 2003/109/EG – Status van langdurig ingezeten derdelanders – Werkingssfeer – Derdelander die beschikt over een verblijfsrecht op grond van artikel 20 VWEU – Artikel 3, lid 2, onder e) – Verblijf uitsluitend om redenen van tijdelijke aard – Autonoom Unierechtelijk begrip)

(2022/C 408/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: E.K.

Verwerende partij: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Dictum

- 1) Artikel 3, lid 2, onder e), van richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, moet aldus worden uitgelegd dat het daarin bedoelde begrip verblijf “uitsluitend om redenen van tijdelijke aard” een autonoom Unierechtelijk begrip is, dat op het grondgebied van alle lidstaten uniform moet worden uitgelegd.
- 2) Artikel 3, lid 2, onder e), van richtlijn 2003/109 moet aldus worden uitgelegd dat het daarin bedoelde begrip verblijf “uitsluitend om redenen van tijdelijke aard” niet het verblijf op grond van artikel 20 VWEU omvat van een derdelander op het grondgebied van de lidstaat waarvan de betrokken Unieburger de nationaliteit bezit.

⁽¹⁾ PB C 128 van 12.4.2021.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Nejvyšší správní soud — Tsjechië) — ET/Ministerstvo životního prostředí

(Zaak C-659/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer – Verordening (EG) nr. 338/97 – Artikel 8, lid 3, onder d) – Begrip “in gevangenschap geboren en gefokte specimen van diersoorten” – Verordening (EG) nr. 865/2006 – Artikel 1, punt 3 – Begrip “fokdierenbestand” – Artikel 54, punt 2 – Vorming van het fokdierenbestand – Controle van de afstamming]

(2022/C 408/13)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Nejvyšší správní soud

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ET

Verwerende partij: Ministerstvo životního prostředí

Dictum

- 1) Artikel 1, punt 3, van verordening (EG) nr. 865/2006 van de Commissie van 4 mei 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer,

moet aldus worden uitgelegd dat:

het begrip “fokdierenbestand” in de zin van deze bepaling niet de voorouders van de in een programma gefokte specimen omvat waarvan de desbetreffende fokker nooit de eigenaar of houder is geweest.

- 2) Artikel 54, punt 2, van verordening nr. 865/2006, gelezen in samenhang met artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het vertrouwensbeginsel,

moet aldus worden uitgelegd dat:

het eraan in de weg staat dat een door een fokker gehouden specimen van een in bijlage A bij verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad van 9 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer vermelde diersoort kan worden geacht in gevangenschap te zijn geboren en gefokt in de zin van artikel 8, lid 3, van die verordening, wanneer voorouders van dit specimen, die geen deel uitmaken van het fokdierenbestand van die fokker, vóór de inwerkingtreding van die verordeningen door een derde zijn verworven op zodanige wijze dat het voortbestaan van de betrokken soort in het wild daardoor schade heeft ondervonden.

⁽¹⁾ PB C 62 van 22.2.2021.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal de Justiça — Portugal) — RTL Television GmbH / Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR — Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

(Zaak C-716/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Auteursrecht en naburige rechten – Satellietomroep en doorgifte via de kabel – Richtlijn 93/83/EEG – Artikel 1, lid 3 – Begrip “doorgifte via de kabel” – Doorgifteaangebieder die niet de hoedanigheid van kabelmaatschappij heeft – Gelijktijdige, ongewijzigde en integrale doorgifte van televisie- of radioprogramma’s die per satelliet worden uitgezonden en voor ontvangst door het publiek zijn bestemd, verricht door een hotelexploitant via een schotelantenne, een kabel en radio- of televisieontvangers – Geen)

(2022/C 408/14)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal de Justiça

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: RTL Television GmbH

Verwerende partijen: Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR — Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

Dictum

Artikel 1, lid 3, van richtlijn 93/83/EEG van de Raad van 27 september 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel, gelezen in samenhang met artikel 8, lid 1, ervan,

moet aldus worden uitgelegd dat:

- het voor omroeporganisaties geen uitsluitend recht in het leven roept om doorgifte via de kabel in de zin van deze bepaling toe te staan of te verbieden, en
- de gelijktijdige, ongewijzigde en integrale doorgifte van televisie- of radioprogramma’s die per satelliet worden uitgezonden en voor ontvangst door het publiek zijn bestemd, geen dergelijke doorgifte is wanneer deze doorgifte geschiedt door een andere organisatie dan een kabelmaatschappij in de zin van deze richtlijn, zoals een hotel.

⁽¹⁾ PB C 110 van 29.3.2021.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Cottbus -Duitsland) — RO, wettelijk vertegenwoordigd / Bundesrepublik Deutschland

(Zaak C-720/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk asielbeleid – Criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming – Verordening (EU) nr. 604/2013 (Dublin III) – Verzoek om internationale bescherming ingediend door een minderjarige in de lidstaat waar hij is geboren – Ouders van deze minderjarige die eerder in een andere lidstaat de vluchtelingenstatus hebben verkregen – Artikel 3, lid 2 – Artikel 9 – Artikel 20, lid 3 – Richtlijn 2013/32/EU – Artikel 33, lid 2, onder a) – Ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming en verantwoordelijkheid voor de behandeling ervan)

(2022/C 408/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Cottbus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: RO, wettelijk vertegenwoordigd

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland

Dictum

- 1) Artikel 20, lid 3, van verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend,

moet aldus moet worden uitgelegd dat:

het niet op overeenkomstige wijze kan worden toegepast op de situatie waarin een minderjarige en zijn ouders verzoeken om internationale bescherming indienen in de lidstaat waar deze minderjarige is geboren, terwijl zijn ouders reeds in een andere lidstaat internationale bescherming genieten.

- 2) Artikel 33, lid 2, onder a), van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming,

moet aldus moet worden uitgelegd dat:

het niet op overeenkomstige wijze kan worden toegepast op het door een minderjarige in een lidstaat ingediend verzoek om internationale bescherming, wanneer niet deze minderjarige zelf maar zijn ouders in een andere lidstaat internationale bescherming genieten.

⁽¹⁾ PB C 88 van 15.3.2021.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem — Nederland) — I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zaak C-19/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Verordening (EU) nr. 604/2013 – Criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming – Artikel 8, lid 2, en artikel 27, lid 1 – Niet-begeleide minderjarige met een familielid dat zich wettig in een andere lidstaat ophoudt – Afwijzing door die lidstaat van het verzoek tot overname van deze minderjarige – Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel van deze minderjarige of dit familielid tegen de afwijzing van het verzoek – Artikelen 7, 24 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Belang van het kind)

(2022/C 408/16)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: I, S

Verwerende partij: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Dictum

Artikel 27, lid 1, van verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend, gelezen in samenhang met de artikelen 7, 24 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

moet aldus worden uitgelegd dat:

de lidstaat waaraan een op artikel 8, lid 2, van die verordening gebaseerd overnameverzoek is gericht, verplicht is om te voorzien in een recht van beroep bij een rechterlijke instantie tegen zijn weigeringsbesluit ten behoeve van een niet-begeleide minderjarige in de zin van artikel 2, onder j), van deze verordening die om internationale bescherming verzoekt, maar niet ten behoeve van een familielid van die minderjarige in de zin van artikel 2, onder h), van die verordening.

⁽¹⁾ PB C 128 van 12.4.2021.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 8 september 2022 (verzoeken om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie — Polen) — E.K., S.K. / D.B.P. (C-80/21), en B.S., W.S. / M. (C-81/21), en B.S., Ł.S. / M. (C-82/21),

(Gevoegde zaken C-80/21–C-82/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 93/13/EEG – Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten – Artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1 – Hypothecaire kredietovereenkomsten – Gevolgen van de vaststelling van het oneerlijke karakter van een beding – Verjaring – Doeltreffendheidsbeginsel)

(2022/C 408/17)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie

Partijen in de hoofdgedingen

Verzoekende partijen: E.K., S.K. (C-80/21), B.S., W.S. (C-81/21), B.S., Ł.S. (C-82/21)

Verwerende partijen: D.B.P. (C-80/21), M. (C-81/21), M. (C-82/21)

Dictum

- 1) Artikel 6, lid 1 en artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten

moeten aldus worden uitgelegd dat:

zij zich verzetten tegen nationale rechtspraak volgens welke de nationale rechter een beding in een tussen een consument en een verkoper gesloten overeenkomst niet in zijn geheel oneerlijk kan verklaren maar alleen de oneerlijke onderdelen ervan, zodat het beding na schrapping van deze onderdelen gedeeltelijk van kracht blijft, wanneer die schrapping erop neerkomt dat de inhoud van dat beding substantieel wordt herzien, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.

- 2) Artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13

moeten aldus worden uitgelegd dat:

zij zich verzetten tegen nationale rechtspraak volgens welke de nationale rechter, na te hebben vastgesteld dat een oneerlijk beding in een overeenkomst tussen een consument en een verkoper nietig is zonder dat dit leidt tot de nietigheid van de overeenkomst in haar geheel, dit beding door een nationale bepaling van aanvullend recht kan vervangen.

- 3) Artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13

moeten aldus worden uitgelegd dat:

zij zich verzetten tegen nationale rechtspraak volgens welke de nationale rechter, na te hebben vastgesteld dat een oneerlijk beding in een overeenkomst tussen een consument en een verkoper nietig is en de nietigheid van die overeenkomst in haar geheel tot gevolg heeft, dit nietig verklaarde beding kan vervangen, hetzij door een uitlegging van de wilsverklaringen van partijen teneinde de nietigverklaring van de overeenkomst te voorkomen, hetzij door een nationale bepaling van aanvullend recht, ook al is de consument op de hoogte gesteld van de gevolgen van de nietigheid van die overeenkomst en heeft hij deze aanvaard.

- 4) Richtlijn 93/13, gelezen in het licht van het doeltreffendheidsbeginsel,

moet aldus worden uitgelegd dat:

zij zich verzet tegen nationale rechtspraak volgens welke de verjaringstermijn van tien jaar van een door een consument ingestelde vordering tot terugbetaling van de bedragen die hij onterecht heeft betaald op grond van een oneerlijk beding in een kredietovereenkomst, ingaat op de datum van elke door die consument verrichte prestatie, ook al was die consument op dat moment niet in staat om zelf het oneerlijke karakter van het contractuele beding te beoordelen of was hij zich niet bewust van het oneerlijke karakter van het beding, en ongeacht het feit dat de overeenkomst een terugbetalingstermijn kende, in casu dertig jaar, die veel langer is dan de wettelijke verjaringstermijn van tien jaar.

(¹) PB C 242 van 21.6.2021.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Finanzamt R/W GmbH

(Zaak C-98/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 2, lid 1, artikel 9, lid 1, artikel 167 en artikel 168, onder a) – Aftrek van de voorbelasting – Begrip “belastingplichtige” – Holdingmaatschappij – Uitgaven in verband met een inbreng in natura van een vennoot in dochterondernemingen – Geen bijdrage in de algemene kosten – Activiteiten van dochterondernemingen die voor het merendeel zijn vrijgesteld van belasting]

(2022/C 408/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt R

Verwerende partij: W GmbH

Dictum

Artikel 168, onder a), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, gelezen in samenhang met artikel 167 van deze richtlijn,

moet aldus worden uitgelegd dat:

een holding die voor dochterondernemingen belaste handelingen in een later stadium verricht, geen recht heeft op aftrek van de voorbelasting over diensten die zij van derden afneemt en in ruil voor een deelneming in de algemene winst inbrengt in de dochterondernemingen wanneer, ten eerste, de diensten in een eerder stadium niet rechtstreeks en onmiddellijk verband houden met de eigen handelingen van de holding maar met de voor het merendeel vrijgestelde activiteiten van de dochterondernemingen, ten tweede, die diensten niet zijn opgenomen in de prijs van de voor de dochterondernemingen verrichte belaste handelingen en, ten derde, die diensten niet behoren tot de algemene kosten van de eigen economische activiteit van de holding.

⁽¹⁾ PB C 182 van 10.5.2021.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo — Spanje) — Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)/Administración del Estado e.a.

(Zaak C-263/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Auteursrecht en naburige rechten – Richtlijn 2001/29/EG – Artikel 5, lid 2, onder b) – Uitsluitend reproductierecht – Uitzondering – Kopieën voor privégebruik – Vergoeding – Vrijstelling ex ante – Vrijstellingscertificaat afgegeven door een privaatrechtelijke entiteit die onder uitsluitende zeggenschap staat van auteursrechtenorganisaties – Controlebevoegdheden van deze entiteit]

(2022/C 408/19)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)

Verwerende partijen: Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE) Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Dictum

- 1) Artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, en het beginsel van gelijke behandeling

moeten aldus worden uitgelegd dat:

zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling krachtens welke een rechtspersoon die is opgericht door en onder zeggenschap staat van de organisaties voor het beheer van intellectuele-eigendomsrechten, wordt belast met het beheer van de betalingsvrijstellingen en de terugbetalingen van de compensatie voor het kopiëren voor privégebruik, wanneer die nationale regeling bepaalt dat de afgifte van de vrijstellingscertificaten en de toekenning van de terugbetalingen tijdig moeten gebeuren op basis van objectieve criteria die deze rechtspersoon niet de mogelijkheid bieden om een aanvraag voor een dergelijk certificaat of een dergelijke terugbetaling af te wijzen op grond van overwegingen die de uitoefening van een beoordelingsmarge impliceren, en dat tegen de besluiten van die rechtspersoon tot afwijzing van een dergelijke aanvraag beroep kan worden ingesteld bij een onafhankelijke instantie.

- 2) Artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2001/29 en het beginsel van gelijke behandeling

moeten aldus worden uitgelegd dat:

zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan een rechtspersoon die is opgericht door en onder zeggenschap staat van de organisaties voor het beheer van intellectuele-eigendomsrechten en die is belast met het beheer van de betalingsvrijstellingen en de terugbetalingen van de compensatie voor het kopiëren voor privégebruik, inzage mag vragen in de gegevens die nodig zijn voor de uitoefening van de controlebevoegdheden die hem daartoe zijn verleend, zonder dat deze rechtspersoon met name het geheime karakter van de bedrijfsboekhouding waarin het nationale recht voorziet, kan worden tegengeworpen, waarbij deze rechtspersoon verplicht is de vertrouwelijkheid van de verkregen informatie te waarborgen.

(¹) PB C 329 van 16.8.2021.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Înalta Curte de Casație și Justiție — Roemenië) — Uniqa Asigurări SA / Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Zaak C-267/21) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 56 – Verzekeringsdiensten – Fiscaal aanknopingspunt – Diensten ter zake van de behandeling van schadegevallen verricht door derde ondernemingen in naam en voor rekening van een verzekeraar)

(2022/C 408/20)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Înalta Curte de Casație și Justiție

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Uniqa Asigurări SA

Verwerende partijen: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Dictum

Artikel 56, lid 1, onder c), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat door derde ondernemingen verrichte diensten ter zake van de behandeling van schadegevallen in naam en voor rekening van een verzekeringsmaatschappij niet vallen onder “diensten verricht door raadgevende personen, ingenieurs, adviesbureaus, advocaten, accountants en andere soortgelijke diensten, alsmede informatieverwerking en informatievervalsing” in de zin van die bepaling.

⁽¹⁾ PB C 349 van 30.8.2021.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxemburg) — État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA / Navitours Sàrl

(Zaak C-294/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Zesde richtlijn (77/388/EEG) – Artikel 2, lid 1 – Werkingssfeer – Belastbare handelingen – Artikel 9, lid 2, onder b) – Plaats van vervoerdiensten – Toeristische rondvaarten over de Moezel – Rivier met de status van condominium]

(2022/C 408/21)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

Verwerende partij: Navitours Sàrl

Dictum

Artikel 2, lid 1, en artikel 9, lid 2, onder b), van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/680/EEG van de Raad van 16 december 1991, moeten aldus worden uitgelegd dat een lidstaat belasting moet heffen over toeristische rondvaarten die door een in deze lidstaat gevestigde dienstverrichter worden verricht binnen een grondgebied dat krachtens een tussen deze lidstaat en een andere lidstaat gesloten internationaal verdrag een gemeenschappelijk grondgebied vormt dat onder de gezamenlijke soevereiniteit van deze lidstaten valt en waarvoor geen door het Unierecht toegestane afwijking geldt, voor zover deze diensten niet reeds door die andere lidstaat zijn belast. De heffing van belasting over deze diensten door een van de lidstaten belet de andere lidstaat deze diensten op zijn beurt te belasten, onverminderd de mogelijkheid voor deze twee lidstaten om de belastingheffing over de binnen dat grondgebied verrichte diensten op een andere wijze te regelen, met name door middel van een overeenkomst, op voorwaarde dat wordt voorkomen dat inkomsten niet of dubbel worden belast.

⁽¹⁾ PB C 191 van 10.5.2022.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte d'appello di Venezia — Italië) — Agecontrol SpA / ZR, Lidl Italia Srl

(Zaak C-319/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Landbouw – Gemeenschappelijke ordening van de markten – Verordening (EG) nr. 1234/2007 – Verpakte verse groenten en fruit – Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 – Normcontrole – Vervoer naar een verkooppunt dat tot dezelfde onderneming behoort – Begeleidend document – Vermelding van het land van oorsprong]

(2022/C 408/22)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte d'appello di Venezia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Agecontrol SpA

Verwerende partijen: ZR, Lidl Italia Srl

Dictum

Artikel 5, lid 4, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft, gelezen in het licht van artikel 8 van die verordening en van de artikelen 113 en 113 bis van verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten ("integrale-GMO-verordening"), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 361/2008 van de Raad van 14 april 2008, moet aldus worden uitgelegd dat voor de controle van de handelsnormen in de sector groenten en fruit van de houder van dergelijke producten niet wordt verlangd dat hij een begeleidend document opstelt. Wanneer die houder wel een dergelijk document opstelt, moet hij de naam en het land van oorsprong van die producten echter in alle afzetstadia van de producten vermelden, ongeacht de omstandigheid dat de bij uitvoeringsverordening nr. 543/2011 vereiste aanduidingen reeds zichtbaar en onuitwisbaar zijn aangebracht op een van de zijanten van de verpakking en op een bord dat zichtbaar is aangebracht in het vervoermiddel waarmee zij worden vervoerd, alsmede zijn vermeld op de facturen die door de leverancier van die producten zijn uitgereikt.

⁽¹⁾ PB C 310 van 2.8.2021.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — R.T. / Hauptzollamt Hamburg

(Zaak C-368/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Douane-unie – Douanewetboek van de Unie – Verordening (EU) nr. 952/2013 – Plaats waar de douaneschuld ontstaat – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 30 – Artikel 60 – Artikel 71, lid 1 – Belastbaar feit en verschuldigdheid van de btw bij invoer – Plaats waar de belastingschuld ontstaat – Vaststelling dat een door de douanewetgeving van de Unie opgelegde verplichting niet is nageleefd – Bepaling van de plaats van invoer van de goederen – Vervoermiddel dat in een derde land is geregistreerd en in strijd met de douanewetgeving wordt binnengebracht in de Europese Unie]

(2022/C 408/23)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: R.T.

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg

Dictum

De artikelen 30 en 60 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd bij richtlijn (EU) 2018/2057 van de Raad van 20 december 2018, moeten aldus worden uitgelegd dat de plaats van invoer voor doeleinden van de belasting over de toegevoegde waarde van een in een derde land geregistreerd voertuig dat in strijd met de douanewetgeving wordt binnengebracht in de Unie, is gelegen in de lidstaat waar de persoon die de verplichtingen van de douanewetgeving niet heeft nageleefd, zijn woonplaats heeft en het voertuig daadwerkelijk gebruikt.

⁽¹⁾ PB C 382 van 20.9.2021.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Svea Hovrätt — Zweden) — IRnova AB / FLIR Systems AB

(Zaak C-399/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken – Verordening (EU) nr. 1215/2012 – Artikel 24, punt 4 – Exclusieve bevoegdheid – Bevoegdheid inzake de registratie of de geldigheid van octrooien – Toepassingsgebied – Octrooiaanvraag ingediend en octrooi verleend in een derde staat – Hoedanigheid van uitvinder – Rechthebbende van een uitvinding)

(2022/C 408/24)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Svea Hovrätt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: IRnova AB

Verwerende partij: FLIR Systems AB

Dictum

Artikel 24, punt 4, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

moet aldus moet worden uitgelegd dat:

het niet van toepassing is op een geding dat ertoe strekt, in het kader van een vordering die is gebaseerd op de vermeende hoedanigheid van uitvinder of mede-uitvinder, vast te stellen of een persoon de rechthebbende is van uitvindingen waarop in derde landen ingediende octrooiaanvragen en verleende octrooien betrekking hebben.

⁽¹⁾ PB C 368 van 13.9.2021.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Ministero dell'Interno / TO

(Zaak C-422/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Personen die om internationale bescherming verzoeken – Richtlijn 2013/33/EU – Artikel 20, leden 4 en 5 – Bijzonder gewelddadig gedrag – Recht van de lidstaten om de toepasselijke sancties vast te stellen – Draagwijdte – Intrekking van de materiële opvangvoorzieningen)

(2022/C 408/25)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ministero dell'Interno

Verwerende partij: TO

Dictum

- 1) Artikel 20, lid 4, van richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming, moet aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is op bijzonder gewelddadig gedrag buiten een opvangcentrum.
- 2) Artikel 20, leden 4 en 5, van richtlijn 2013/33 moet aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat aan een persoon die om internationale bescherming verzoekt en die zich schuldig heeft gemaakt aan bijzonder gewelddadig gedrag jegens overheidsambtenaren, een sanctie wordt opgelegd bestaande in de intrekking van materiële opvangvoorzieningen in de zin van artikel 2, onder f) en g), van deze richtlijn die betrekking hebben op huisvesting, voedsel of kleding, wanneer dit tot gevolg zou hebben dat die asielzoeker de mogelijkheid wordt ontnomen om in zijn meest elementaire behoeften te voorzien. Bij het opleggen van andere sancties uit hoofde van genoemd artikel 20, lid 4, moet onder alle omstandigheden worden voldaan aan de voorwaarden van lid 5 van dat artikel, met name die betreffende de eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel en de menselijke waardigheid.

⁽¹⁾ PB C 368 van 13.9.2021.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 8 september 2022 — Puma SE e.a. / Europese Commissie

(Zaak C-507/21 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening – Dumping – Invoer van bepaald schoeisel met bovendeel van leder, van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Vietnam – Uitvoering van het arrest van het Hof in de gevoegde zaken C-659/13 en C-34/14 – Opnieuw instellen van een definitief antidumpingrecht – Bevoegdheid ratione temporis – Beginsel van non-discriminatie)

(2022/C 408/26)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG (vertegenwoordigers: J. Cornelis en E. Vermulst, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Armati, G. Luengo en T. Maxian Rusche, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia SL en Puma Retail AG worden verwezen in hun eigen kosten en in die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 431 van 25.10.2021.

Beschikking van het Hof (Tiende kamer) van 8 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Opolu — Polen) — VP

(Zaak C-188/22) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Justitiële samenwerking in burgerlijke en handelszaken – Verordening (EG) nr. 1206/2001 – Bewijsverkrijging – Schriftelijke verklaring van een ingezetene van een andere lidstaat dan de lidstaat van het bevoegde gerecht – Mogelijkheid om de in het nationale recht vastgestelde methode van bewijsverkrijging toe te passen en niet die waarin deze verordening voorziet]

(2022/C 408/27)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Okręgowy w Opolu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VP

Verwerende partij: KS vertegenwoordigd door AS

Dictum

De artikelen 1 en 17 van verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken moeten aldus worden uitgelegd dat een gerecht van een lidstaat die een in een andere lidstaat wonende persoon wenst te horen, voor het verrichten van een dergelijke handeling tot het verkrijgen van bewijs niet noodzakelijkerwijs de in deze verordening vastgestelde methoden van bewijsverkrijging hoeft toe te passen, maar gebruik kan maken van een schriftelijke verklaring van die persoon overeenkomstig het recht van de lidstaat van dat gerecht, zonder daarvoor de toestemming van het centrale orgaan of de bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat in de zin van artikel 3 van die verordening te hebben verkregen.

⁽¹⁾ Indieningsdatum: 11/03/2022

Beschikking van het Hof van 8 juli 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Alba Iulia — Roemenië) — C.D.A./I.J., N.L.

(Zaak C-205/22) ⁽¹⁾

(Doorhaling)

(2022/C 408/28)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Alba Iulia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: C.D.A.

Verwerende partijen: I.J., N.L.

Dictum

Zaak C-205/22 wordt doorgehaald in het register van het Hof.

⁽¹⁾ Indieningsdatum: 16/3/2022.

**Hogere voorziening ingesteld op 14 januari 2022 door Silvia González Sordo e.a tegen de
beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 november 2021 in zaak T-642/21, Gonzáles
Sordo e.a. / Commissie**

(Zaak C-36/22 P)

(2022/C 408/29)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwiranten: Silvia González Sordo, Marta Calzado Melida, Evangelina Camino Nates, María José Canoura González, Félix Fernández Gascón, María Isabel Martínez de Lecea, José Antonio Pardo Cuesta, Natalia Ruisanchez Cáceres, María Ángeles Sáez Díaz, Mónica Ruiz Maccione, Ignacio Serrulla Rech, Celia Baños Olavarri, David Buitrago Cobo, Ana María Pardo García, Adriana Castillo Jiménez, José Manuel Salazar Castillo, María Lorena Tresgallo Salmón, Luis Alfredo Barroso Prados, Ana Isabel Alegre Rubio, Emilio-Joaquín Barrio Fernández de la Pradilla, Zulema Alexandra Lemolt García-Lago (vertegenwoordiger: B. González, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Bij beschikking van 6 september 2022 heeft het Hof van Justitie (Achtste kamer) de hogere voorziening kennelijk ongegrond verklaard en beslist dat rekwiranten hun eigen kosten zullen dragen.

**Hogere voorziening ingesteld op 14 januari 2022 door GZ (*) e.a.
tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 november 2021 in zaak T-687/21,
GZ (*) e.a. / Europese Commissie**

(Zaak C-37/22 P)

(2022/C 408/30)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwiranten: GZ (*), FK (*), AT (*), DH (*), ML (*), ZX (*), FO (*), RT (*), JC (*) (vertegenwoordiger: B. González, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Bij beschikking van 6 september 2022 heeft het Hof van Justitie (Achtste kamer) de hogere voorziening kennelijk ongegrond verklaard en beslist dat rekwiranten hun eigen kosten zullen dragen.

(*) Informatie gewist of vervangen in het kader van de bescherming van persoonsgegevens en/of vertrouwelijkheid.

Hogere voorziening ingesteld op 18 januari 2022 door José Antonio Santos Cañibano e.a. tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 november 2021 in zaak T-649/21, Santos Cañibano e.a. / Commissie

(Zaak C-38/22 P)

(2022/C 408/31)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwiranten: José Antonio Santos Cañibano, Ruth Hompanera Lanzós, Judith Lapresa Isla, José Manuel Arias García, María del Mar Barba, María Isabel Bernárdez Rodríguez, Mónica Camara Torio, Adriana Canella Suárez, Eladio Cano Nieto, Pilar Carbajales García, Luis De Miguel Ribón, Luis Ángel Díaz Suárez, Daniel Fernández González, Cristina Fernández Somoano, Pedro García Parada, Inmaculada García Perez, Susana González, Pedro Óscar González Menéndez, José Manuel González Riopedre, Carlos Ángel Lazo Reguera, Salvador Llorens García, José Luis Lozano Garrido, Fernando Luiña Vela, Miguel Mera Vega, Abel Miravalles Pindas, Rafael Munguria Rubio, María Montserrat Muñiz Fernández, Aurora Nicolás Herreros, Verónica Pereira Torres, Ernesto Real Arias, Javier Rodríguez Lana, María Belén Rodríguez Menéndez, José Javier Rodríguez Mier, Concepción Rodríguez, María Elena Rodríguez Suárez, Alejandro Sánchez Gión, José Luis Santos Lobato, Susana Solís García, María de los Ángeles Ugido López, María Elvira Vega Fernández, Isabel María Vilalta Suárez, Antonio Villabela Pataño, María José Fernández Gutiérrez, Lourdes Cano Nieto (vertegenwoordiger: B. González, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Bij beschikking van 6 september 2022 heeft het Hof van Justitie (Achtste kamer) de hogere voorziening kennelijk ongegrond verklaard en beslist dat rekwiranten hun eigen kosten zullen dragen.

Hogere voorziening ingesteld op 18 januari 2022 door Enol Velasco Granda e.a. tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 november 2021 in zaak T-658/21, Velasco Granda e.a. / Commissie

(Zaak C-39/22 P)

(2022/C 408/32)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwiranten: Enol Velasco Granda, María José Díaz Rodríguez, Silvia García Miguélez, Beatriz González Carvajal, Antonia Trinidad González Castro, Isabel Merediz Gutiérrez, María Miranda García, Ana Moreira Varillas, Lucía Villa Gutiérrez (vertegenwoordiger: B. González, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Bij beschikking van 6 september 2022 heeft het Hof van Justitie (Achtste kamer) de hogere voorziening kennelijk ongegrond verklaard en beslist dat rekwiranten hun eigen kosten zullen dragen.

Hogere voorziening ingesteld op 18 januari 2022 door Ramón Baidés Fernández e.a. tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 november 2021 in zaak T-659/21, Baidés Fernández e.a. / Commissie

(Zaak C-40/22 P)

(2022/C 408/33)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwiranten: Ramón Baidés Fernández, Alberto Baranda Álvarez, José Luis Bermúdez Cuetos, Juan Carlos Campos Menéndez, María Gloria Díaz Blanco, José Vicente Galán Soto, María José González Delgado, María Rosario López Rodríguez, Erundina Prieto Álvarez, Mónica Regueira Álvarez, Patricia Sánchez Caballero (vertegenwoordiger: B. González, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Bij beschikking van 6 september 2022 heeft het Hof van Justitie (Achtste kamer) de hogere voorziening kennelijk ongegrond verklaard en beslist dat rekwiranten hun eigen kosten zullen dragen.

Hogere voorziening ingesteld op 4 maart 2022 door de Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 27 januari 2022 in zaak T-736/21, PTTAZ / Commissie

(Zaak C-195/22 P)

(2022/C 408/34)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwiranten: Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) (vertegenwoordiger: B. González González, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Bij beschikking van 6 september 2022 heeft het Hof van Justitie (Achtste kamer) de hogere voorziening kennelijk ongegrond verklaard en beslist dat rekwiranten hun eigen kosten zullen dragen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Berlin (Duitsland) op 16 juni 2022 — VT en UR / Conny GmbH

(Zaak C-400/22)

(2022/C 408/35)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: VT, UR

Verwerende partij: Conny GmbH

Prejudiciële vraag

Is het verenigbaar met artikel 8, lid 2, tweede alinea, van richtlijn 2011/83/EU ⁽¹⁾, wanneer een nationale wettelijke bepaling (in casu § 312j, lid 3, tweede zin, en lid 4, BGB [Duits burgerlijk wetboek] in de van 13 juni 2014 tot 27 mei 2022 geldende versie) aldus wordt uitgelegd, dat de werkingssfeer ervan, net als die van artikel 8, lid 2, tweede alinea, van richtlijn 2011/83/EU, zich ook uitstrekt tot het geval waarin de consument op het moment van sluiting van een op elektronische wijze tot stand gekomen overeenkomst geen onvoorwaardelijke betalingsverplichting heeft, maar die verplichting pas ontstaat onder bepaalde nadere voorwaarden — bijvoorbeeld uitsluitend indien een rechtsovername die de handelaar in opdracht van de consument heeft ingesteld, achteraf succesvol is, of indien achteraf een aanmaning aan een derde wordt gezonden?

⁽¹⁾ Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 85/577/EEG en van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB 2011, L 304, blz. 64).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Varhoven kasatsionen sad (Bulgarije) op
28 juni 2022 — Strafzaak tegen BG**

(Zaak C-427/22)

(2022/C 408/36)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven kasatsionen sad (Bulgarije)

Verdachte

BG

Prejudiciële vragen

- 1) Moet de definitie van een kredietinstelling in artikel 4, lid 1, punt 1, van verordening (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 aldus worden uitgelegd dat het verstrekken van leningen uitsluitend moet plaatsvinden met middelen die bij het publiek als deposito's of andere terugbetaalbare gelden zijn aangetrokken, of mag een kredietinstelling ook uit andere bronnen leningen verstrekken?
- 2) Hoe moet de inhoud van "een door de overheid afgegeven akte, ongeacht haar vorm, waaruit de bevoegdheid voortvloeit om de werkzaamheden uit te oefenen" in de zin van artikel 4, lid 1, punt 42, van verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 worden uitgelegd, en omvat deze zowel de toestemming op basis van een vergunningsregeling als de toestemming op basis van een registratieregeling voor krediettransacties?

⁽¹⁾ PB 2013, L 176, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)
op 28 juni 2022 — Strafzaak tegen VB**

(Zaak C-430/22)

(2022/C 408/37)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)

Partijen in de strafzaak

VB

Prejudiciële vragen

Moet artikel 8, lid 4, tweede volzin, van richtlijn 2016/343 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het de nationale rechter die de verdachte bij verstek veroordeelt zonder dat aan de voorwaarden van artikel 8, lid 2, van deze richtlijn is voldaan, verplicht om uitdrukkelijk te wijzen op het krachtens artikel 9 van die richtlijn aan de verdachte toekomende recht op een nieuw proces, opdat de verdachte later, met name bij zijn aanhouding met het oog op de uitvoering van de straf, in kennis kan worden gesteld van dat recht? De vraag rijst in verband met het feit dat in het nationale recht niet is bepaald dat een bij verstek veroordeelde persoon bij zijn aanhouding met het oog op de uitvoering van de straf in kennis moet worden gesteld van zijn recht op een nieuw proces. Het nationale recht voorziet evenmin in de tussenkomst van een rechter bij de uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel met het oog op de uitvoering van de straf.

Moet artikel 8, lid 4, tweede volzin, van richtlijn 2016/343, en met name de woorden “eveneens worden geïnformeerd over de mogelijkheid de beslissing aan te vechten en het recht op een nieuw proces of een andere voorziening in rechte, overeenkomstig artikel 9”, aldus worden uitgelegd dat de verdachte in kennis moet worden gesteld van een officieel erkend recht op een nieuw proces, of moet de verdachte in kennis worden gesteld van het recht om een dergelijk verzoek om een nieuw proces in te dienen waarbij vervolgens nog de gegrondheid van het verzoek moet worden beoordeeld?

(¹) Richtlijn (EU) 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht van personen om aanwezig te zijn bij het proces in strafprocedures (PB 2016, L 65, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)
op 28 juni 2022 — Strafzaak tegen PT, SD**

(Zaak C-432/22)

(2022/C 408/38)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Verdachten in het hoofdgeding

PT, SD

Prejudiciële vragen

Is met betrekking tot een strafprocedure waarin feiten ten laste zijn gelegd die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, een nationale wet die vereist dat een schikking tussen de openbare aanklager en een verdachte inhoudelijk wordt getoetst door een andere rechterlijke instantie dan die waarbij de zaak aanhangig is en waarvoor alle bewijzen zijn vergaard, verenigbaar met artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en artikel 47, leden 1 en 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie indien de reden voor dit vereiste is dat medeverdachten van de betrokkene geen schikking hebben getroffen?

Is een nationale wet op grond waarvan een schikking waarbij de strafprocedure wordt beëindigd, uitsluitend wordt goedgekeurd wanneer alle medeverdachten van de betrokkene en hun raadslieden hiermee hebben ingestemd, verenigbaar met artikel 5 van kaderbesluit 2004/757/JBZ (¹), artikel 4 van kaderbesluit 2008/841/JBZ (²), artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en artikel 52, juncto artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie?

Vereist artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dat een rechter, na een schikking te hebben onderzocht en goedgekeurd, weigert om de beschuldiging tegen de medeverdachten van de betrokkene te onderzoeken voor zover hij over die schikking heeft geoordeeld zonder uitspraak te doen over de deelneming van die medeverdachten en zonder hen schuldig te bevinden?

(¹) Kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB 2004, L 335, blz. 8).

(²) Kaderbesluit 2008/841/JBZ van de Raad van 24 oktober 2008 ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit (PB 2008, L 300, blz. 42).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofiyski rayonen sad (Bulgarije) op 4 juli 2022 — “Em akaunt BG” EOOD / Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo “Armeets” AD

(Zaak C-438/22)

(2022/C 408/39)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Sofiyski rayonen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “Em akaunt BG” EOOD

Verwerende partij: Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo “Armeets” AD

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 101, lid 1, VWEU, uitgelegd in de zin van het arrest in de gevoegde zaken C-427/16 en C-428/16 ⁽¹⁾, CHEZ Elektro Bulgaria, aldus worden opgevat dat de nationale rechterlijke instanties een bepaling van nationaal recht buiten toepassing kunnen laten, op grond waarvan de rechter de in het ongelijk gestelde partij niet kan veroordelen tot betaling van een bedrag aan kosten van de advocatenvergoeding dat lager is dan een minimumbedrag, zoals vastgesteld bij een uitsluitend door een beroepsorganisatie van advocaten zoals de hoge raad voor de advocatuur (Bulgarije) uitgevaardigde verordening, indien deze niet beperkt is tot het verwezenlijken van legitieme doelstellingen, en dit niet alleen ten aanzien van de contractpartijen, maar ook ten aanzien van derden die in de proceskosten kunnen worden verwezen?
- 2) Moet artikel 101, lid 1, VWEU, uitgelegd in de zin van het arrest in de gevoegde zaken C-427/16 en C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, aldus worden opgevat dat de legitieme doelstellingen die de toepassing rechtvaardigen van een bepaling van nationaal recht op grond waarvan de rechter de in het ongelijk gestelde partij niet kan veroordelen tot betaling van een bedrag aan kosten van de advocatenvergoeding dat lager is dan een minimumbedrag, zoals vastgesteld bij een door een beroepsorganisatie van advocaten zoals de hoge raad voor de advocatuur (Bulgarije) uitgevaardigde verordening, moeten worden geacht bij wet te zijn vastgesteld, en dat de rechter de nationale regeling buiten toepassing kan laten tenzij hij vaststelt dat deze doelstellingen in het concrete geval worden overschreden, of moet er integendeel van worden uitgegaan dat de nationale wettelijke regeling buiten toepassing blijft tenzij wordt vastgesteld dat deze doelstellingen zijn gerealiseerd?
- 3) Welke partij moet overeenkomstig artikel 101, lid 1, VWEU juncto artikel 2 van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽²⁾ in een civiel geding waarin de in het ongelijk gestelde partij in de kosten wordt verwezen, aantonen dat er sprake is van een legitieme doelstelling en dat het nastreven daarvan middels een door een beroepsorganisatie van advocaten uitgevaardigde verordening inzake het laagst mogelijke niveau van de advocatenvergoeding evenredig is, wanneer wordt verzocht om een vermindering van de advocatenvergoeding omdat deze buitensporig hoog was: de partij die verzoekt om verwijzing in de kosten, of de in het ongelijk gestelde partij die verzoekt om vermindering van de vergoeding?
- 4) Moet artikel 101, lid 1, VWEU, uitgelegd in de zin van het arrest in de gevoegde zaken C-427/16 en C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, aldus worden opgevat dat een overheidsinstantie zoals de Narodnoto sabranie (parlement van Bulgarije), wanneer deze de vaststelling van minimumprijzen bij verordening delegeert aan een beroepsorganisatie van advocaten, uitdrukkelijk specifieke methoden moet benoemen aan de hand waarvan de evenredigheid van de beperking kan worden bepaald, of moet de beroepsorganisatie worden gelast deze methoden te bespreken bij de uitvaardiging van de verordening (bijvoorbeeld in de toelichting bij het ontwerp of in andere voorbereidende documenten), en moet de rechter in voorkomend geval, wanneer met dergelijke methoden geen rekening wordt gehouden, de verordening buiten toepassing laten zonder de concrete bedragen te onderzoeken, en volstaat het bestaan van een gemotiveerde bespreking van dergelijke methoden om aan te nemen dat de regeling zich beperkt tot hetgeen noodzakelijk is om de legitieme wettelijke doelstellingen te verwezenlijken?
- 5) Indien de vierde prejudiciële vraag ontkennend moet worden beantwoord: Moet artikel 101, lid 1, VWEU, uitgelegd in de zin van het arrest in de gevoegde zaken C-427/16 en C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, aldus worden opgevat dat de rechter de legitieme doelstellingen die de toepassing rechtvaardigen van een bepaling van nationaal recht op grond waarvan de rechter de in het ongelijk gestelde partij niet kan veroordelen tot betaling van een bedrag aan kosten van de advocatenvergoeding dat lager is dan een minimumbedrag dat is vastgesteld bij een door een beroepsorganisatie van advocaten, zoals de hoge raad voor de advocatuur (Bulgarije), uitgevaardigde verordening, en de evenredigheid ervan niet mag toetsen met het oog op de gevolgen voor het bedrag dat concreet in de zaak is vastgesteld, en de toepassing van dit bedrag moet weigeren indien dit bedrag hoger is dan hetgeen noodzakelijk is om de doelstellingen te verwezenlijken, of moet de rechter in beginsel de aard van de in de verordening vastgelegde criteria voor de vaststelling van een bedrag en de wijze waarop deze worden toegepast onderzoeken en, indien hij vaststelt dat deze in bepaalde gevallen hoger kunnen zijn dan hetgeen noodzakelijk is om de doelstellingen te verwezenlijken, de betrokken regel in alle gevallen buiten toepassing laten?
- 6) Indien wordt aangenomen dat de legitieme doelstelling van de minimumvergoeding erin bestaat juridische dienstverlening van hoge kwaliteit te waarborgen, staat artikel 101, lid 1, VWEU dan toe dat de minimumbedragen worden vastgesteld uitsluitend op basis van de aard van de zaak (voorwerp van het geschil), het materiële belang van de zaak en, ten dele, het aantal zittingen, zonder dat rekening wordt gehouden met andere criteria zoals het bestaan van feitelijke ingewikkeldheid, de toepasselijke nationale en internationale regels, enzovoort?

- 7) Indien het antwoord op de vijfde vraag luidt dat de nationale rechter voor elk proces afzonderlijk moet beoordelen of de legitieme doelstellingen van het waarborgen van effectieve juridische bijstand de toepassing van de wettelijke regeling van het minimumbedrag van de vergoeding kunnen rechtvaardigen, aan de hand van welke criteria moet de rechter dan de evenredigheid van het minimumbedrag van de vergoeding in de concrete zaak beoordelen indien hij van oordeel is dat een minimumbedrag is geregeld met het oog op het waarborgen van effectieve juridische bijstand op nationaal niveau?
- 8) Moet artikel 101, lid 1, VWEU, gelezen in samenhang met artikel 47, derde alinea, van het Handvest van de grondrechten, aldus worden uitgelegd dat bij de beoordeling van de zevende vraag rekening moet worden gehouden met een door de uitvoerende macht goedgekeurde regeling betreffende de door de Staat aan ambtshalve toegewezen advocaten te betalen vergoeding die — op grond van een wettelijke verwijzing — het maximumbedrag vormt voor de vergoeding aan de partij die wordt vertegenwoordigd door een juridisch adviseur en die in het gelijk wordt gesteld?
- 9) Moet artikel 101, lid 1, VWEU, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten, aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter bij de beoordeling van de zevende vraag een vergoedingsniveau moet aangeven dat toereikend is om de doelstelling van het waarborgen van kwalitatief hoogwaardige juridische bijstand te verwezenlijken en door hem moet worden vergeleken met het uit de wettelijke regeling voortvloeiende vergoedingsniveau, en dat hij de hoogte van de vergoeding die hij discretionair heeft vastgesteld, moet motiveren?
- 10) Moet artikel 101, lid 2, VWEU, gelezen in samenhang met de beginselen van effectiviteit van de nationale procedurele rechtsmiddelen en van het verbod van misbruik van recht, aldus worden uitgelegd dat, wanneer een nationale rechter vaststelt dat een besluit van een ondernemersvereniging in strijd is met het verbod van beperking van de mededinging doordat daarbij voor haar leden minimumtarieven worden vastgesteld zonder dat er geldige redenen zijn om een dergelijke inbreuk toe te staan, deze rechter verplicht is om de in dat besluit vastgelegde minimumtarieven toe te passen omdat deze de werkelijke marktprijzen weergeven van de diensten waarop het besluit betrekking heeft, aangezien alle personen die de betrokken dienst verrichten, verplicht zijn om lid te zijn van die vereniging?

(¹) ECLI:EU:C:2017:890.

(²) Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 5 juli 2022 — Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa “Regioni v rastezh” 2014-2020 / Obshtina Razgrad

(Zaak C-441/22)

(2022/C 408/40)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker tot cassatie: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa “Regioni v rastezh” 2014-2020

Verweerster in cassatie: Obshtina Razgrad

Prejudiciële vragen

- 1) Staat artikel 72, lid 1, onder e), juncto lid 4, onder a) en b), van richtlijn 2014/24 (¹) een nationale regeling of een praktijk met betrekking tot de uitlegging en toepassing van deze regeling toe op grond waarvan slechts kan worden aangenomen dat er sprake is van een schending van de regels inzake een wezenlijke wijziging van de overheidsopdracht wanneer de partijen een schriftelijke overeenkomst dan wel een addendum tot wijziging van de opdracht hebben ondertekend?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, staat artikel 72, lid 1, onder e), juncto lid 4, onder a) en b), van richtlijn 2014/24 dan een nationale regeling of een praktijk met betrekking tot de uitlegging en toepassing van deze regeling toe op grond waarvan een onrechtmatige wijziging van een overheidsopdracht niet slechts kan plaatsvinden ten gevolge van een door de partijen ondertekende schriftelijke overeenkomst, maar ook ten gevolge van gezamenlijke handelingen van de partijen die in strijd zijn met de regels inzake de wijziging van opdrachten en die tot uitdrukking komen in de communicatie alsook de schriftelijke sporen daarvan (zoals de handelingen in het hoofdgeding), uit welke handelingen blijkt dat er wilsovereenstemming bestond om de overheidsopdracht te wijzigen?

- 3) Staat artikel 72, lid 1, onder e), juncto lid 4, onder a) en b), van richtlijn 2014/24 een nationale regeling of een praktijk met betrekking tot de uitlegging en toepassing van deze regeling toe op grond waarvan in een geval als in het hoofdgeding (waarin in de aanbestedingsdocumenten een maximale termijn en het uiterste tijdstip voor de uitvoering van de opdracht zijn vastgelegd, de termijn tevens een indicator is in de methodiek voor de beoordeling van de inschrijvingen, bij de daadwerkelijke uitvoering van de opdracht de in de aanbestedingsdocumenten vastgelegde maximale termijn en het uiterste tijdstip werden overschreden zonder dat er sprake was van onvoorzienbare omstandigheden, de aanbestedende dienst de uitvoering heeft aanvaard zonder bezwaren te uiten en geen contractuele boete wegens vertraging heeft opgelegd) het feit dat bij de uitvoering van de opdracht niet is voldaan aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in het onderdeel van de aanbestedingsdocumenten en de opdracht dat betrekking heeft op de termijn, dat er geen sprake was van onvoorziene omstandigheden en dat de aanbestedende dienst geen bezwaren heeft geuit, slechts als een vorm van onbehoorlijke uitvoering van de opdracht wordt uitgelegd en niet als een onrechtmatige wezenlijke wijziging van de opdracht in het onderdeel dat de uitvoeringstermijn betreft?

(¹) Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB 2014, L 94, blz. 65).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije)
op 5 juli 2022 — Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na
Natsionalnia organ po programa “INTERREG V-A Rumania — Bulgaria 2014-2020” / Obshtina
Balchik**

(Zaak C-443/22)

(2022/C 408/41)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker tot cassatie: Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa “INTERREG V-A Rumania — Bulgaria 2014-2020”

Verweerster in cassatie: Obshtina Balchik

Prejudiciële vragen

- 1) Staat artikel 72, lid 1, onder e), juncto lid 4, onder a) en b), van richtlijn 2014/24 (¹) een nationale regeling of een praktijk met betrekking tot de uitlegging en toepassing van deze regeling toe op grond waarvan slechts kan worden aangenomen dat er sprake is van een schending van de regels inzake een wezenlijke wijziging van de overheidsopdracht wanneer de partijen een schriftelijke overeenkomst dan wel een addendum tot wijziging van de opdracht hebben ondertekend?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, staat artikel 72, lid 1, onder e), juncto lid 4, onder a) en b), van richtlijn 2014/24 dan een nationale regeling of een praktijk met betrekking tot de uitlegging en toepassing van deze regeling toe op grond waarvan een onrechtmatige wijziging van een overheidsopdracht niet slechts kan plaatsvinden ten gevolge van een door de partijen ondertekende schriftelijke overeenkomst, maar ook ten gevolge van gezamenlijke handelingen van de partijen die in strijd zijn met de regels inzake de wijziging van opdrachten en die tot uitdrukking komen in de communicatie alsook de schriftelijke sporen daarvan (zoals de handelingen in het hoofdgeding), uit welke handelingen blijkt dat er wilsovereenstemming bestond om de overheidsopdracht te wijzigen?
- 3) Strekt het begrip “zorgvuldige voorbereiding van de [...] gunning” in de zin van overweging [109] van richtlijn 2014/24, in het onderdeel dat de termijn voor de uitvoering van de werkzaamheden betreft, zich mede uit tot de beoordeling van de uit normale weersomstandigheden voortvloeiende risico's die de tijdige uitvoering van de opdracht zouden kunnen bemoeilijken, alsmede tot de beoordeling van wettelijke verboden die betrekking hebben op de uitvoering van de werkzaamheden in een bepaalde periode die binnen de periode van uitvoering van de opdracht valt?

- 4) Strekt het begrip “onvoorzienbare omstandigheden” in de zin van richtlijn 2014/24 zich enkel uit tot omstandigheden die na het plaatsen van de opdracht zijn ontstaan [zoals in de nationale bepaling van § 2, punt 27, van de Dopolnitelni razporedbi na Zakona za obshtestvenite porachki (aanvullende bepalingen bij de wet betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten)] en die ondanks een normaal zorgvuldige voorbereiding niet konden worden voorzien, noch te wijten zijn aan enig handelen of nalaten van de partijen, maar die het onmogelijk maken om de opdracht volgens de overeengekomen voorwaarden uit te voeren? Of vereist de richtlijn niet dat deze omstandigheden zijn ontstaan na de gunning van de opdracht?
- 5) Vormen normale weersomstandigheden, die geen “onvoorzienbare omstandigheden” in de zin van overweging [109] van richtlijn 2014/24 zijn, alsmede het vóór de gunning van de opdracht afgekondigde verbod om in een bepaalde periode bouwwerkzaamheden uit te voeren, een objectieve rechtvaardiging voor de niet-tijdige uitvoering van de opdracht? Is een inschrijver in dit verband (met de vereiste zorgvuldigheid en te goeder trouw handelend) verplicht om bij de berekening van de aangeboden termijn de normale risico's in aanmerking te nemen die relevant zijn voor de tijdige uitvoering van de opdracht?
- 6) Staat artikel 72, lid 1, onder e), juncto lid 4, onder a) en b), van richtlijn 2014/24 een nationale regeling of een praktijk met betrekking tot de uitlegging en toepassing van deze regeling toe op grond waarvan er sprake kan zijn van een onrechtmatige wijziging van een overheidsopdracht in een geval als in het hoofdgeding, waarin de termijn voor de uitvoering van de opdracht binnen bepaalde grenzen een voorwaarde voor de deelname aan de aanbestedingsprocedure is (en de inschrijver wordt uitgesloten als hij niet binnen deze grenzen blijft), de opdracht niet tijdig is uitgevoerd ten gevolge van normale weersomstandigheden en een wettelijk verbod op werkzaamheden dat vóór de gunning van de opdracht is afgekondigd, welke beide omstandigheden onder het voorwerp en binnen de termijn van de opdracht vallen en geen onvoorzienbare omstandigheden vormen, de werken zijn opgeleverd zonder dat bezwaren met betrekking tot de termijn zijn geuit en geen contractuele boete wegens vertraging is opgelegd, zodat alles bij elkaar een wezenlijke voorwaarde uit de aanbestedingsstukken is gewijzigd die beslissend is geweest voor de mededingingssituatie, en het economische evenwicht van de opdracht ten gunste van de opdrachtnemer is verschoven?

(¹) Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB 2014, L 94, blz. 65).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo (Spanje) op 6 juli 2022 — Caixabank SA e.a. / ADICAE e.a.

(Zaak C-450/22)

(2022/C 408/42)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Caixabank SA, Caixa Ontinyent SA, Banco Santander SA, rechtsopvolgster van Banco Popular Español SA en Banco Pastor SA, Targobank, SA, Credifimo SAU, Caja Rural de Teruel SCC, Caja Rural de Navarra SCC, Cajasiete Caja Rural SCC, Liberbank SA, Banco Castilla La Mancha SA, Bankia SA, rechtsopvolgster van Banco Mare Nostrum SA, Unicaja Banco, SA, Caja Rural de Asturias SA, Caja de Arquitectos SCC (Arquia Bank SA), Nueva Caja Rural de Aragón SC, Caja Rural de Granada SCC SA, Caja Rural del Sur SCC, Caja Rural de Jaén, Barcelona y Madrid SCC, Caja Rural de Albacete, Ciudad Real y Cuenca SCC (Globalcaja), Caja Laboral Popular SCC (Kutxa), Caja Rural Central SCC, Caja Rural de Extremadura SCC, Caja rural de Zamora SCC, Banco Sabadell SA, Banca March SA, Ibercaja, Banca Pueyo SA

Verwerende partijen: ADICAE, M.A.G.G., M.R.E.M., A.B.C., Óptica Claravisión SL, A.T.M., F.A.C., A.P.O., P.S.C., J.V.M.B., rechtsopvolgster van C.M.R.

Prejudiciële vragen

- 1) Valt de beoordeling in abstracto, met het oog op de transparantietoets in het kader van een collectieve vordering, van bedingen die door meer dan honderd financiële instellingen worden gebruikt in miljoenen bankovereenkomsten, zonder rekening te houden met het niveau van de vóór de sluiting van de overeenkomst verstrekte informatie over de juridische en economische lasten van het beding of met de overige omstandigheden rond de sluiting van de overeenkomst in elke zaak, onder artikel 4, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾, wat de omstandigheden rond de sluiting van de overeenkomst betreft, en onder artikel 7, lid 3, van die richtlijn, wat gelijksoortige bedingen betreft?
- 2) Is het verenigbaar met artikel 4, lid 2, en artikel 7, lid 3, van richtlijn 93/13/EEG dat er een transparantietoets in abstracto kan worden verricht vanuit het oogpunt van de gemiddelde consument, wanneer diverse aanbiedingen om een overeenkomst te sluiten gericht zijn op specifieke groepen van consumenten, of wanneer de financiële instellingen die er gebruik van maken talrijk zijn, zeer uiteenlopende economische en geografische werkterreinen hebben en de betrokken bedingen hebben gebruikt gedurende een bijzonder lange periode waarin de bekendheid ervan bij het publiek geleidelijk is gegroeid?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)
op 13 juli 2022 — Strafzaak tegen VB**

(Zaak C-468/22)

(2022/C 408/43)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)

Verdachte

VB

Prejudiciële vraag

Is het met artikel 9 van richtlijn 2016/343 ⁽¹⁾ en het doeltreffendheidsbeginsel verenigbaar dat een nationale bepaling als artikel 423, lid 3, NPK vereist dat een persoon die een verzoek om een nieuw proces indient omdat hij afwezig was en zich niet een van de in artikel 8, lid 2, [van de richtlijn] genoemde gevallen voordeed, in persoon voor de rechter verschijnt om dat verzoek ten gronde te laten behandelen?

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht van personen om aanwezig te zijn bij het proces in strafprocedures (PB 2016, L 65, blz. 1).

**Hogere voorziening ingesteld op 10 augustus 2022 door Roberto Aquino tegen het arrest van het
Gerecht (Eerste kamer) van 1 juni 2022 in zaak T-253/21, Aquino / Parlement**

(Zaak C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Roberto Aquino (vertegenwoordigers: L. Levi, S. Rodrigues, avocats)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen;
- de onderhavige zaak zelf afdoen en vervolgens het beroep van verzoeker in eerste aanleg gegrond verklaren;
- verweerder verwijzen in alle kosten van beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Onjuiste rechtsopvatting wegens een verkeerde uitlegging van het twijfelcriterium dat de overheid het recht geeft in te grijpen in het proces voor de verkiezing van het bureau van het personeelscomité — Tegenstrijdige motivering — Schending van het recht op vrijheid van vereniging en vergadering (artikel 12 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie), zoals dat is neergelegd in het verbod van elke ongerechtvaardigde inmenging van de overheidsinstanties in dit verkiezingsproces.
2. Onjuiste kwalificatie van bepaalde documenten die op verzoek van verweerder zijn opgesteld met het oog op de controle van het verkiezingsproces — Schending door de rechter van zijn motiveringsplicht.
3. Onjuiste opvatting van het dossier en onjuiste uitlegging van de regels die van toepassing zijn op de constituerende vergadering van het personeelscomité — Schending van de rechten van de verdediging.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 16 augustus 2022 — GF/ Schauinsland-Reisen GmbH

(Zaak C-546/22)

(2022/C 408/45)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GF

Verwerende partij: Schauinsland-Reisen GmbH

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 12, lid 3, van richtlijn (EU) 2015/2302⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een organisator zich reeds kan beroepen op onvermijdbare en buitengewone omstandigheden als gevolg waarvan hij de overeenkomst niet kan uitvoeren, indien de daartoe bevoegde autoriteit in de lidstaat van de klant vóór het geplande begin van de reis een negatief reisadvies van het hoogste niveau heeft afgegeven voor het land van bestemming?
2. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord:

Moet artikel 12, lid 3, van richtlijn (EU) 2015/2302 aldus worden uitgelegd dat er geen sprake is van onvermijdbare en buitengewone omstandigheden wanneer de reiziger, hoewel hij op de hoogte is van het negatieve reisadvies en weet dat onduidelijk is hoe de pandemische situatie zich verder zal ontwikkelen, heeft verklaard dat hij de reis toch wenst te ondernemen en het voor de organisator niet onmogelijk zou zijn geweest om deze uit te voeren?

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2015/2302 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen, houdende wijziging van verordening (EG) nr. 2006/2004 en van richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van richtlijn 90/314/EEG van de Raad (PB 2015, L 326, blz. 1).

Beschikking van de president van de Tweede kamer van het Hof van 21 juli 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Bruxelles — België) — AB, AB-CD / Z EF

(Zaak C-265/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/46)

Procestaal: Frans

De president van de Tweede kamer van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 263 van 5.7.2021.

Beschikking van de president van het Hof van 9 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Wiesbaden — Duitsland) — TX / Bundesrepublik Deutschland

(Zaak C-481/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/47)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 422 van 18.10.2021.

GERECHT

Beroep ingesteld op 4 augustus 2022 — Genzyme Europe / Commissie

(Zaak T-483/22)

(2022/C 408/48)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Genzyme Europe BV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: P. Bogaert, B. Van Vooren en M. Oyarzabal Arigita, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het besluit dat avalglucosidase alfa niet kan worden aangemerkt als een “nieuwe werkzame stof”, dat vervat is, of minstens impliciet besloten ligt in besluit C(2022) 4531 final van de Commissie van 24 juni 2022, nietig verklaren;
- artikel 5 van dat besluit van de Commissie, waarin wordt bepaald dat het geneesmiddel Nexviadyme — avalglucosidase alfa niet kan worden ingedeeld als weesgeneesmiddel, nietig verklaren, en
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten van deze procedure

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Schending van artikel 10, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 ⁽¹⁾ en van artikel 14, lid 11, van verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 ⁽²⁾, kennelijke beoordelingsfout en ontoereikende motivering (met betrekking tot het eerste deel van het bestreden besluit, waar de status van “nieuwe werkzame stof” wordt geweigerd).
2. Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, zoals dat is verankerd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (met betrekking tot het eerste deel van het bestreden besluit, waar de status van “nieuwe werkzame stof” wordt geweigerd).
3. Schending van artikel 5, lid 12, onder b), van verordening (EG) nr. 141/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1999 ⁽³⁾, kennelijk onjuiste beoordeling en ontoereikende motivering (met betrekking tot het tweede deel van het bestreden besluit — intrekking van de aanwijzing als weesgeneesmiddel).

⁽¹⁾ Richtlijn tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB 2001, L 311, blz. 67), zoals gewijzigd.

⁽²⁾ Verordening tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB 2004, L 36, blz. 1), zoals gewijzigd.

⁽³⁾ Verordening inzake weesgeneesmiddelen (PB 2000, L 18, blz. 1), zoals gewijzigd.

Beroep ingesteld op 19 augustus 2022 — Schrom Farms / Commissie**(Zaak T-507/22)**

(2022/C 408/49)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Schrom Farms spol. s r. o. (Velké Albrechtice, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordigers: S. Sobolová en O. Billard, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het beroep ontvankelijk en gegrond verklaren;
- uitvoeringsbesluit (EU) 2022/908 van de Commissie van 8 juni 2022 tot onttrekking aan financiering door de Europese Unie van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) [kennisgeving geschied onder nummer C(2022)3543] (PB 2022, L 157, blz. 15) nietig verklaren, voor zover daarbij uitgaven voor een subsidie die door de Tsjechische autoriteiten aan verzoekster is toegekend, ten bedrage van 30 606,96 EUR van financiering door de Unie worden uitgesloten;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten van verzoekster, en
- elke andere passende maatregel gelasten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. De uitsluiting van financiering door de Unie van de uitgaven voor de door de Tsjechische autoriteiten aan verzoekster toegekende subsidie ten belope van 30 606,96 EUR is in strijd met artikel 296 VWEU en artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie onvoldoende gemotiveerd, aangezien er geen redenen voor worden opgegeven.
2. Verweerster heeft verzoeksters grondrechten direct en indirect geschonden aangezien verzoekster niet in de gelegenheid is gesteld om in de loop van de audit die tot de vaststelling van het bestreden besluit heeft geleid, haar standpunt kenbaar te maken, ofschoon dit besluit afbreuk doet aan de haar toegekende subsidie.
3. Verweerster is niet bevoegd om het interne recht van de lidstaten uit te leggen en toe te passen.
4. Verweerster heeft de inhoud van het Tsjechische recht niet bewezen en heeft dat recht onjuist uitgelegd en toegepast.
5. Verweerster heeft ook het Unierecht onjuist uitgelegd en toegepast, aangezien zij zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat inbreuk is gemaakt op artikel 61 van verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie (PB 2018, L 193, blz. 1), en de Tsjechische regels inzake belangenconflicten heeft toegepast in strijd met de algemene beginselen van het Unierecht, waaronder dat van gelijke behandeling en non-discriminatie.

Beroep ingesteld op 31 augustus 2022 — PAN Europe / Commissie**(Zaak T-536/22)**

(2022/C 408/50)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brussel, België) (vertegenwoordiger: A. Bailleux, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond verklaren;
- het op 18 juli 2022 rechtsgeldig aan verzoekster betekende besluit nietig verklaren, waarbij het verzoek is afgewezen tot interne herziening van uitvoeringsverordening (EU) 2021/2049 van de Commissie van 24 november 2021 tot verlenging van de goedkeuring van de werkzame stof cypermethrin als stof die in aanmerking komt voor vervanging, overeenkomstig verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, en tot wijziging van de bijlage bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 540/2011 van de Commissie ⁽¹⁾;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de instantie.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster één enkel middel aan, ontleend aan schending van het voorzorgsbeginsel en niet-nakoming van de verplichting voor de Unie om een hoog niveau van bescherming van de gezondheid van de mens en het milieu te verzekeren, zoals volgt uit de artikelen 9, 11, 168, lid 1, en 191, lid 1, VWEU en de artikelen 35 en 37 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

⁽¹⁾ PB 2021, L 420, blz. 6.

Beroep ingesteld op 2 september 2022 — Sanity Group / EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group)**(Zaak T-541/22)**

(2022/C 408/51)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Sanity Group GmbH (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordigers: B. Koch en V. Wolf, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: AC Marca Brands, SL (Barcelona, Spanje)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekster in de procedure voor het Gerecht

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk Sanity Group — inschrijvingsaanvraag nr. 18 110 653

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de Eerste kamer van beroep van het EUIPO van 22 juni 2022 in zaak R 2107/2021-1

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerd middel

- Schending van artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 4 september 2022 — Martin Rodrigo / EUIPO — Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)

(Zaak T-542/22)

(2022/C 408/52)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Andres Carlos Martin Rodrigo (Fuente el Saz de Jarama, Spanje) (vertegenwoordiger: J. L. Donoso Romero, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Louis Vuitton Malletier (Parijs, Frankrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij in de procedure voor het Gerecht

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk CALIFORNIA Dreaming by Made in California — inschrijvingsaanvraag nr. 18 224 612

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de Vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 2 juni 2022 in zaak R 2242/2021-5

Conclusies

- de bestreden beslissing in al haar bevindingen vernietigen;
- de oppositie in haar geheel verwerpen en bijgevolg de aanvraag voor het Uniebeeldmerk toestaan voor alle goederen en diensten;
- het EUIPO en de interveniërende partij verwijzen in de kosten.

Aangevoerd middel

- Schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

Beroep ingesteld op 5 september 2022 — Laboratorios Ern/EUIPO — BRM Extremities (BIOPLAN)**(Zaak T-543/22)**

(2022/C 408/53)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordiger: S. Correa Rodríguez, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: BRM Extremities Srl (Milaan, Italië)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk BIOPLAN — inschrijvingsaanvraag nr. 18 095 065

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de Vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 6 juni 2022 in zaak R 2147/2021-5

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO en BRM Extremities Srl, voor zover deze laatste beslist te interveniëren in deze procedure, verwijzen in de kosten

Aangevoerd middel

- Schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 6 september 2022 — Prolactal / EUIPO — Prolactea (PROLACTAL)**(Zaak T-549/22)**

(2022/C 408/54)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Prolactal GmbH (Hartberg, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: H. Roerdink en S. Janssen, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Prolactea, SAU (Castrogonzalo, Spanje)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekster in de procedure voor het Gerecht

Betrokken merk: internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie van het merk PROLACTAL — Internationale inschrijving nr. 1 475 897 waarin de Europese Unie wordt aangewezen

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de Vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 10 juni 2022 in zaak R 752/2021-5

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen voor zover deze betrekking heeft op Prolactal;
- het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerd(e) middel(en)

- Schending van artikel 27, lid 4, van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625 van de Commissie;
- Schending van het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel, op grond dat de beslissing van het EUIPO dat de door Prolactal ingediende verzoeken om bewijs van het gebruik niet voldoen aan de vereisten van artikel 10, lid 1, van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625 en bijgevolg niet-ontvankelijk zijn, niet in verhouding staat tot de gevolgen daarvan;
- Schending van artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- Schending van artikel 94 van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad en van artikel 41, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
- Schending van het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel aangezien de door het EUIPO opgelegde bewijslast verder ging dan wat verzoekster kon worden geacht over te leggen als bewijs voor de co-existentie van de merken;
- Schending van de relevante rechtspraak met betrekking tot de globale beoordeling van het gevaar voor verwarring.

Beroep ingesteld op 7 september 2022 — mataharispaclub/EUIPO — Rouha (SpaClubMatahari)

(Zaak T-552/22)

(2022/C 408/55)

Taal van het verzoekschrift: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: mataharispaclub s. r. o. (Mníšek pod Brdy, Tsjechië) (vertegenwoordiger: M. Diamant, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Alena Rouha (Praag, Tsjechië)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniewoordmerk “SpaClubMatahari” — Uniemerkt nr. 17 642 661

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de Vierde kamer van beroep van het EUIPO van 30 juni 2022 in zaak R 937/2021-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 59, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 60, lid 1, onder a), en artikel 60, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 9 september 2022 — Franse Republiek / Commissie**(Zaak T-555/22)**

(2022/C 408/56)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: T. Stehelin, A. Daniel en E. Leclerc, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de in het Publicatieblad van de Europese Unie van 16 juni bekendgemaakte ⁽¹⁾ aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/400/22, met als opschrift “administrateurs (AD 7) en deskundigen (AD 9) op het gebied van defensie-industrie en ruimtevaart” nietig verklaren;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel: de aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/400/22, met als opschrift “administrateurs (AD 7) en deskundigen (AD 9) op het gebied van defensie-industrie en ruimtevaart” (hierna: “bestreden aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek”) leidt tot een ongerechtvaardigde discriminatie op grond van taal.
2. Tweede middel: schending van het vereiste om ambtenaren aan te werven die uit het oogpunt van bekwaamheid, prestatievermogen en onkreukbaarheid aan de hoogste eisen voldoen.
3. Derde middel: de bestreden aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek omzeilt de in de Verdragen vastgestelde procedures om de regeling voor het taalgebruik van de instellingen van de Unie te bepalen en de desbetreffende uitvoeringsmaatregelen.
4. Vierde middel: niet-nakoming van de verplichting van de Europese Unie om haar rijke verscheidenheid van cultuur en taal te eerbiedigen en toe te zien op de instandhouding en de ontwikkeling van het Europese culturele erfgoed.
5. Vijfde middel: niet-nakoming van de motiveringsplicht.

⁽¹⁾ PB 2022, C 233A, blz. 1.

Beroep ingesteld op 13 september 2022 — HF / Europees Parlement**(Zaak T-565/22)**

(2022/C 408/57)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* HF (vertegenwoordiger: A. Tymen, advocaat)*Verwerende partij:* Europees Parlement**Conclusies**

— het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond verklaren;

dientengevolge:

- het besluit van 3 november 2021 tot afwijzing van verzoeksters verzoek om bijstand van 11 december 2014 nietig verklaren;
- voor zover nodig, het op 7 juni 2022 ontvangen besluit van 3 juni 2022 tot afwijzing van verzoeksters klacht van 3 februari 2022 nietig verklaren;
- de verwerende partij veroordelen tot betaling van een ex aequo et bono op 50 000 EUR vastgesteld bedrag ter vergoeding van verzoeksters immateriële schade;
- de verwerende partij verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: onregelmatigheid van de door het Comité gevolgde procedure, schending van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 24 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna: "Statuut").
2. Tweede middel: beoordelingsfouten, niet-nakoming van de bijstandsplicht en schending van de artikelen 12 bis en 24 van het Statuut.

Beschikking van het Gerecht van 8 september 2022 — Schenk Italia/EUIPO — Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)**(Zaak T-474/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 408/58)

Procestaal: Italiaans

De president van de Zesde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 382 van 20.9.2021.

**Beschikking van het Gerecht van 8 september 2022 — Automobiles Citroën/EUIPO — Polestar
(Weergave van twee omgekeerde chevrons)**

(Zaak T-608/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/59)

Procestaal: Engels

De president van de Zesde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 471 van 22.11.2021.

**Beschikking van het Gerecht van 8 september 2022 — Automobiles Citroën/EUIPO — Polestar
(Weergave van twee omgekeerde chevrons)**

(Zaak T-625/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/60)

Procestaal: Engels

De president van de Zesde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 471 van 22.11.2021.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL